

Forslag
til
Lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel
(Elsikkerhedsloven)

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven gælder for elektriske anlæg, elektriske installationer og for elektrisk materiel, der indgår i, er beregnet til at indgå i eller tilsluttes disse anlæg og installationer, og hvor anlæggets eller installationens spænding er så høj eller strømstyrke så stor, at der kan opstå fare.

Stk. 2. Elektriske installationer på skibe og i luftfartøjer er ikke omfattet af loven.

Stk. 3. Elektriske installationer i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, er ikke omfattet af loven.

Stk. 4. Elektriske installationer og elektrisk materiel i motorkøretøjer, der er beregnet til drift af motorkøretøjet, er ikke omfattet af loven, bortset fra ladestik til eldrevne køretøjer.

Stk. 5. Elektrisk materiel, som er særligt beregnet til brug om bord på skibe, i luftfartøjer, motorkøretøjer og køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, er ikke omfattet af loven.

Kapitel 2

Elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel

§ 2. Elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr og ejendom.

§ 3. Elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation og vedligeholdelse og ved anvendelse i overensstemmelse med dets formål under forudseelige overbelastningsforhold, ikke frembyder fare for personer, husdyr og ejendom.

Stk. 2. Alle oplysninger, der er en betingelse for, at det elektriske materiel kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, skal være anbragt tydeligt på det elektriske materiel. Er dette ikke muligt, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Oplysningerne skal være på dansk.

Stk. 3. Hvis det elektriske materiel leveres som samlesæt, skal der medfølge en vejledning, således at det elektriske materiel er sikkert efter samlingen, hvis vejledningen er fulgt, jf. stk. 1. Dette gælder også, hvis der leveres en tilbehørsdel til det elektriske materiel, uanset om tilbehørsdelen i sig selv er et stykke elektrisk materiel.

§ 4. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation skal sørge for, at anlægget eller installationen overholder regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation med tilhørende elektrisk materiel skal endvidere sørge for vedligeholdelse af anlægget eller installationen med tilhørende elektrisk materiel og skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt sørge for, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare for personer, husdyr eller ejendom.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af enhver installation med tilhørende elektrisk materiel og dets ledninger

skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen med tilhørende elektrisk materiel udsættes for overlast.

§ 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om sikkerhed for

- 1) udførelse og drift af elforsyningsanlæg, herunder produktion, transmission, distribution og oplagring af elektricitet samt regler om undtagelse fra fastsatte krav for ikke-konventionelle elforsyningsanlæg,
- 2) udførelse og drift af elektriske installationer, herunder krav om dokumentation,
- 3) elektrisk materiel og
- 4) udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer.

§ 6. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, hvis forholdene taler derfor. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde, hvor forholdene gør det nødvendigt, stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra eller går ud over krav i regler fastsat i medfør af § 5, eller stille krav om særlig mærkning eller vejledning vedrørende elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

§ 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektrisk materiel.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektriske anlæg og elektriske installationer.

§ 8. Elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, nr. 1, 2 og 4, eller § 7, stk. 2, skal overholde sikkerhedskravet i § 2.

Stk. 2. Sikkerhedskravet i § 2 formodes opfyldt, når det elektriske anlæg eller den elektriske installation opfylder gældende europæiske standarder med eventuelle danske tilpasninger for den pågældende type anlæg eller installation.

Stk. 3. Hvis der ikke findes europæiske standarder, formodes sikkerhedskravet opfyldt, når det elektriske anlæg eller den elektriske installation opfylder gældende internationale standarder med eventuelle danske tilpasninger for den pågældende type anlæg eller installation.

Stk. 4. Hvis der ikke findes europæiske eller internationale standarder, eller hvis standarder ikke benyttes, skal det kunne dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 2 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk, såfremt Sikkerhedsstyrelsen anmoder herom.

§ 9. Elektrisk materiel, der ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, nr. 3, eller regler fastsat i medfør af § 7, stk. 1, skal overholde sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Sikkerhedskravet i § 3 formodes opfyldt, når det elektriske materiel opfylder gældende europæiske standarder med eventuelle danske tilpasninger for det pågældende materiel.

Stk. 3. Hvis der ikke findes europæiske standarder, formodes sikkerhedskravet opfyldt, når det elektriske materiel opfylder gældende internationale standarder med eventuelle danske tilpasninger for det pågældende materiel.

Stk. 4. Hvis der ikke findes europæiske standarder, eller hvis standarder ikke benyttes, skal det kunne dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk, såfremt Sikkerhedsstyrelsen anmoder herom.

Kapitel 3

Drift af elforsyningsanlæg

§ 10. Ejeren af et elforsyningsanlæg er ansvarlig for, at anlægget drives i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, nr. 1, og at det drives og vedligeholdes forsvarligt, således at anlægget ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

§ 11. Virksomheder, der driver elforsyningsanlæg, må ikke som betingelse for levering af elektricitet stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 12. Den, der driver et elforsyningsanlæg, skal erstatte den skade på person eller gods, som anlægget forvolder, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et elforsyningsanlæg kræver.

Stk. 2. Erstatningsansvaret, jf. stk. 1, kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte selv forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

Stk. 3. Kan skaden skyldes flere elforsyningsanlæg, hæfter alle, der driver anlæg, solidarisk over for den skadelidte, hvis det ikke kan godtgøres, at skaden ikke er forårsaget af dem. De, der driver skadevoldende anlæg, hæfter, i mangel af anden overenskomst, lige for betaling af erstatning.

Kapitel 4

Kontrol

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter stk. 1.

Stk. 3. Den, der udfører kontrol efter denne lov, må ikke oplyse arbejdsgiveren eller andre om, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en klage fra en arbejdstager eller dennes repræsentant.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage registersamkøring i kontroløjemed af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed i det omfang, det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 13, stk. 1.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger dertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af tilsyn efter denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.

§ 16. Hvis et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation ikke opfylder krav i regler fastsat i medfør af denne lov, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde ejeren eller brugeren af anlægget eller installationen at udbedre de konstaterede fejl og mangler.

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde brug af elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke opfylder krav i regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Hvis forbud efter stk. 1 ikke efterkommes, kan Sikkerhedsstyrelsen lade elforsyningen til det pågældende anlæg eller den pågældende installation afbryde eller give påbud til vedkommende netvirksomhed for elforsyning om at foretage afbrydelse for ejers eller brugers regning.

§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at lade en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af anlægget eller installationen af og få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen på egen bekostning.

§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan uden betaling udtage elektrisk materiel til brug for kontrollen, jf. § 13, stk. 1.

Stk. 2. Der kan foretages en teknisk undersøgelse af elektrisk materiel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningerne ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som har fået meddelt et påbud eller et forbud.

§ 20. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af elektrisk materiel, der ikke opfylder krav i regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud, jf. stk. 1, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud, jf. stk. 1, frakobles.

Stk. 4. Hvis påbud efter stk. 3 ikke efterkommes, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde en autoriseret elinstallatørvirksomhed at frakoble det elektriske materiel, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningen til frakobling refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter stk. 3.

§ 21. Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, når der er meddelt et påbud eller et forbud.

Stk. 2. Ved oplysning efter stk. 1 kan Sikkerhedsstyrelsen kun videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, hvis dette findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed.

§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige andre myndigheder, private virksomheder og netvirksomheder for elforsyning til at

- 1) udføre kontrolopgaver efter denne lov, og
- 2) bistå Sikkerhedsstyrelsen med gennemførelse af kontrol efter denne lov.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i bemyndigelsen af myndigheder og virksomheder efter stk. 1 stille krav om, at myndigheden eller virksomheden er akkrediteret til inspektion. Den pågældende myndighed eller virksomhed afholder omkostningerne i forbindelse med akkrediteringen.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i bemyndigelsen af myndigheder og virksomheder efter stk. 1 stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige de i stk. 1 nævnte myndigheder og virksomheder til at udstede påbud eller forbud efter §§ 16-18 og 20.

Stk. 5. Myndigheder og virksomheder, der er bemyndiget i henhold til stk. 1, har tavshedspligt efter reglerne i straffelovens §§ 152-152 f.

Kapitel 5

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

§ 23. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter et uafhængigt og sagkyndigt råd, Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed. Erhvervs- og vækstministeren kan rådføre sig med Rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

§ 24. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 11 medlemmer, som udpeges af erhvervs- og vækstministeren efter indstilling. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed. Medlemmerne udnævnes for

en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse. Udtræder et medlem i løbet af perioden udnævnes en efterfølger for resten af perioden, så rådet er fuldtalligt.

Stk. 2. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen er sekretariat for Rådet.

Kapitel 6

Ekspropriation

§ 25. Når hensynet til almenvellet kræver det, kan Sikkerhedsstyrelsen tillade ekspropriation til anlæg for produktion, transmission, distribution og oplagring af elektricitet. Reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom følges.

§ 26. En virksomhed, der driver elforsyningsanlæg, kan med vedkommende rettighedshaver indgå aftale om at erhverve rettighed over fast ejendom med henblik på etablering af et anlæg til brug for produktion, transmission, distribution eller oplagring af elektricitet. Er der enighed med pågældende rettighedshaver om rettighedserhvervelsen til anlægget, afgøres erstatningsspørgsmål ved uenighed om dette af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret.

Stk. 2. Erstatningsfastsættelsen kan af hver af parterne ved begæring fremsat overfor opmanden inden 4 uger fra kendelsen indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Administration

§ 27. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 28. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

§ 29. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra netvirksomheder for elforsyning eller bemyndigede i medfør af § 22 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler fastsat i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. § 27, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 30. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov,

som indeholder krav til virksomheder, elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 8

Finansiering

§ 31. Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på elområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos den systemansvarlige virksomhed i det omfang, gebyrer og indtægter i øvrigt ikke dækker udgifterne.

Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Stk. 2. Den systemansvarlige virksomhed opgør den forholdsvis fordeling af afgifterne efter stk. 1 på de indenlandske forbrugere. Fordelingen skal ske på ligeligt grundlag. Afgiften opkræves hos den enkelte forbruger af det netselskab, gennem hvis net forbrugeren forsynes, og afregnes derefter til den systemansvarlige virksomhed.

Kapitel 9

Klageadgang

§ 32. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet af den, som Sikkerhedsstyrelsen har bemyndiget til at udføre kontrol, jf. § 22, stk. 1 og 4, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgangen.

Stk. 3. Fristen for indgivelse af klage, jf. stk. 2, er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 4. Klage fritager ikke klageren for at efterkomme krav, påbud eller forbud, medmindre Sikkerhedsstyrelsen på begæring tillægger klagen opsættende virkning.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 33. Med bøde straffes den, der

- 1) tilsidesætter vilkår for dispensationer, jf. § 6, stk. 1,
- 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2, eller
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter §§ 16-18 og 20.

Stk. 2. Det kan i regler fastsat i medfør af § 5 og § 7 fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Stk. 3. Ved udmåling af straffen efter stk. 1 og 2 skal der lægges særlig vægt på, om overtrædelsen har frembragt en situation, hvor der kunne være opstået fare for personer, husdyr og ejendom.

§ 34. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 35. Forældelsesfristen for strafansvaret er 10 år.

Kapitel 11

Ikrafttrædelse, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttrædelse

§ 36. Loven træder i kraft den xx.xx.xx.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003.

§ 37. Regler udstedt i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Ændringer i anden lovgivning

§ 38. I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 363 af 9. april 2013, som ændret ved lov nr. 267 af 25. marts 2014, foretages følgende ændring:

1. § 6 a ophæves.

§ 39. I lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 21 affattes således:

»§ 21. Rådet for el- og gassikkerhed, som nedsættes i henhold til kapitel 6 i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, kan rådgive erhvervs- og vækstministeren om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.«

§ 40. I lov om produktsikkerhed, jf. lov nr. 1262 af 16. december 2009, som ændret ved § 53 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 31 ophæves.

§ 41. I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1715 af 16. december 2010, som senest ændret ved lov nr. 313 af 29. marts 2014, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 5, ophæves.

Territorial gyldighed

§ 42. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Den overordnede baggrund for lovforslaget
3. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 3.1. En forenklet regelstruktur
 - 3.2. Bemyndigelse til at fastsætte nye regler om elsikkerhed baseret på standarder
 - 3.3. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed
 - 3.4. Kontrol baseret på data
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. De administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forenkle og modernisere den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, som er fra 1993. Med lovforslaget skabes en ny overordnet ramme for elsikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som efterfølgende vil blive udmøntet i et nyt teknisk regelsæt i bekendtgørelser, der erstatter den eksisterende stærkstrømsbekendtgørelse.

Lovforslaget indeholder dels en bemyndigelse til at fastsætte nye regler for sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, regler om kontrol med elektriske installationer og elektrisk materiel, regler om elforsyningsanlæg, fokusering af Det Tekniske Sikkerhedsråd, samt forslag om bedre muligheder for risikobaseret kontrol.

Hensigten er overordnet set, at reglerne både i selve loven og i de nye bekendtgørelser forenkles, moderniseres og internationaliseres. Det nuværende tekniske sikkerhedsniveau fastholdes.

2. Den overordnede baggrund for lovforslaget

Lovforslaget er en del af Aftale om en vækstpakke fra juni 2014. Det overordnede formål med lovforslaget er at sikre, at elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel har et sikkerhedsniveau, der ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Med lovforslaget moderniseres stærkstrømsloven, hvorved reguleringen bringes i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og reglerne forenkles samtidig med, at der fastsættes rammer for en moderne risikobaseret kontrol- og tilsynsordning. Med henblik på at øge konkurrencen og modernisere de gældende tekniske regler i stærkstrømsbekendtgørelsen vil der blive udarbejdet et nyt og forenklet regelsæt om elsikkerhed i en række nye bekendtgørelser.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

Lovforslaget indeholder som den gældende lov regler om kontrol med elektriske anlæg og elektrisk materiel. De gældende regler om elforsyningsanlæg foreslås videreført.

Lovens titel er i dag lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Titlen foreslås ændret til lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (Elsikkerhedsloven). Begreberne elektriske anlæg og elektriske installationer er mere tidssvarende, og lovens sikkerhedsmæssige formål understreges.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges med forslaget til at fastsætte nye regler om teknisk sikkerhed i en række bekendtgørelser om sikkerhedskrav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der skal afløse den gældende stærkstrømsbekendtgørelse. De nye bekendtgørelser skal i højere grad bygge på europæiske og internationale standarder.

3.1. En forenklet regelstruktur

Reguleringen på området for elektriske anlæg og elektriske installationer består i dag af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel fra 1993, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003 med senere ændringer, bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven fra 1995 med senere ændringer og af stærkstrømsbekendtgørelsen.

Efter lovforslaget inkorporeres store dele af den gældende bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven fra 1995 i den nye lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Herved forenkles den nuværende regelstruktur, idet reglerne for administration af området samles i loven.

Desuden indebærer lovforslaget, at bestemmelsen i § 20 i den gældende lov ikke videreføres. Baggrunden herfor er, at lov om offentlige veje og lov om jernbane i dag indeholder tilstrækkelige bestemmelser i forhold til koordination og styring af gravetilladelser, og at der derfor fremover ikke er behov for en bestemmelse som § 20 i den gældende lov.

3.2. Bemyndigelse til at fastsætte nye regler om elsikkerhed

Lovforslaget indeholder som den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om elsikkerhed i forbindelse med udførelse og drift af elforsyningsanlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Stærkstrømsbekendtgørelsen er et samlebegreb, som dækker over en række individuelle bekendtgørelser, som indeholder et eller flere afsnit af stærkstrømsbekendtgørelsen. Den består i dag af afsnittene 2, 5, 5 A, 6, 6 A, B, C og D, 8 og 9. Herudover findes afsnittene 22, 35, 111, 111 DC, 111 DD, 138-1, 138-2-1, 138-2-2, 138-2-4, 138-2-5, 138-2-6, 138-2-7, 138-2-9, 138-2-17, 138-2-18, 138-2-19, 138-2-22, 138-2-23, 138-2-24, 138-2-25, 146 og 148-1. Sidstnævnte afsnit er ikke offentliggjort på Retsinformation. Nogle af afsnittene er senere blevet afløst af standarder på området. Der er således tale om et omfattende teknisk regelsæt.

Med den nuværende model er der tale om en meget detaljeret regulering. Stærkstrømsbekendtgørelsen omfatter i dag både regler for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Den er delvist baseret på europæiske eller internationale standarder, som er skrevet direkte ind i stærkstrømsbekendtgørelsen med tilføjelser af visse danske særkrav. I en del tilfælde er reglerne i bekendtgørelsen ikke blevet opdateret med nyeste og gældende versioner af de europæiske eller internationale standarder.

De tekniske regler for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som i dag indgår i den

eksisterende stærkstrømsbekendtgørelse vil blive forenklet med udstedelsen af nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for anlæg, installationer og materiel. Reglerne vil fremover blive tilgængelige på både dansk og engelsk. De nye bekendtgørelser vil fastsætte et niveau for sikkerhed og derudover henvise til europæiske standarder. På områder, hvor der ikke findes europæiske eller internationale standarder, som fx elektriske installationer i boliger, eller på områder, hvor det er afgørende for den tekniske sikkerhed, suppleres standarderne med detaljerede bestemmelser.

Ved at henvise til standarderne i bekendtgørelsen, i stedet for – som i dag – at inkorporere standarderne direkte i bekendtgørelsen, undgår man at skulle ændre reglerne, hvis standarderne opdateres. Det betyder, at de danske elinstallationsregler i højere grad kan følge med den teknologiske udvikling. Det bliver ikke bindende at anvende standarderne, idet der skabes en valgfrihed i forhold til installationsløsning for den enkelte installatør. Installatøren kan vælge at udforme en installation enten efter gældende standarder eller på andre måder, der giver et sikkerhedsniveau, som ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Fleksibiliteten i forhold til valg af installationsløsning betyder, at det vil være påkrævet, at der foreligger dokumentation for udførelsesmåden. En sådan dokumentation er nødvendig dels af hensyn til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at føre kontrol, dels af hensyn til, at andre installatørvirksomheder kan udvide eller reparere installationen efterfølgende og dels af hensyn til installatørvirksomhedernes mulighed for at udfærdige elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Hvis en installation er udført efter en gældende standard, vil dokumentationskravet i forhold til valg af udførelsesmåde kunne opfyldes ved at oplyse hvilken standard, der ligger til grund for arbejdet.

I forbindelse med udstedelsen af nye bekendtgørelser for udførelse og drift af elektriske installationer, vil det blive fastsat, hvilke dokumentationskrav, der fremover skal være gældende for de enkelte typer af elinstallationer. Der kan være tale om differentierede dokumentationskrav til forskellige typer af installationer, som vil være begrundet i installationens kompleksitet, herunder sikkerhedsrisikoen. Fx kan der være behov for at stille større krav om dokumentation for, hvordan en større industriinstallationer er udført, end der stilles i forhold til en installation i et parcelhus.

Formålet med at basere de tekniske regler på europæiske og internationale standarder er at skabe øget fleksibilitet for den enkelte installatør. Herudover kan det medvirke til at øge danske installatørers adgang til at arbejde i andre lande, hvor sådanne standarder ligeledes danner udgangspunkt for regelsættene, samtidig med at konkurrencen på elinstallationsområdet i Danmark fremmes. Samlet set åbnes markedet, og mulighederne for konkurrence øges både for udenlandske installatørvirksomheder i Danmark og danske installatørvirksomheder i udlandet.

De nye bekendtgørelser, som skal afløse den gældende stærkstrømsbekendtgørelse, vil blive udarbejdet i 2015.

3.3. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

I forbindelse med etablering af Sikkerhedsstyrelsen blev der ved en lovændring i 2003 indført bestemmelser i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel om etablering af Det Tekniske Sikkerhedsråd.

Rådets opgave er at rådgive ministeren om fastsættelse af regler på sikkerhedsområdet, herunder om regler vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder styrelsens virksomhed vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Rådet har i dag 11 medlemmer, som erhvervs- og vækstministeren udnævner, således at rådet repræsenterer et alsidigt kendskab til myndighedsarbejde, teknisk sikkerhed samt virksomheds-, markeds- og forbrugerforhold. 8 af rådets medlemmer udnævnes efter indstilling fra organisationer med kendskab til og særlig interesse for regulering af teknisk sikkerhed.

Formanden og to menige medlemmer udpeges i dag blandt personer, der er uafhængige af Sikkerhedsstyrelsens interesser, og som via deres sagkyndige kompetence kan tilføre rådet viden om relevante samfundsmæssige, tekniske og administrative forhold. De øvrige 8 medlemmer udpeges efter indstilling, således at:

- Dansk Industri, Dansk Handel og Service, Landbrugsraadet og HTS Handel, Transport- og Serviceerhvervene i fællesskab indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til handelsforhold,
- Dansk Energi indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til produktion, transmission og distribution af elektricitet,
- gasselskaberne indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til gasdistribution og gasinstallationsforhold,
- el- og vvs-installatørernes organisationer indstiller i fællesskab ét medlem med bredt eller alment kendskab til installatørforhold og el- og vvs-installationer,
- Dansk Gas Brancheforening indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til produktion og markedsføring af gasmateriel,
- VELTEK og DI ITEK indstiller i fællesskab ét medlem med bredt eller alment kendskab til produktion og markedsføring af elmateriel,
- Forbrugerrådet indstiller ét medlem, og
- arbejdstagerorganisationerne indstiller ét medlem med kendskab til arbejdsforhold, herunder arbejdssikkerhed.

Med lovforslaget foreslås det at fokusere og ændre det eksisterende tekniske sikkerhedsråd med hensyn til opgaver og indhold, så rådets arbejde fokuseres på områderne for el- og gassikkerhed. Det er derfor samtidig foreslået at ændre navnet for rådet til Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Det foreslås derfor, at det nye råd ikke fremadrettet skal beskæftige sig med generel produktsikkerhed, legetøj, metrologi, fyrværkeri og materiel omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet) og Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater (gasapparatdirektivet). Rådets kompetence på områder uden for stærkstrømsloven er i dag fastsat særskilt i de relevante særlovgivninger. Disse regler foreslås fjernet med den nye lov.

Inden for de nævnte områder er der andre nationale og europæiske fora, hvor interessenterne på de forskellige områder kan gøre deres indflydelse gældende. Det er fx i diverse erfa-grupper, der arbejder inden for dansk metrologi samt hele standardiseringssamarbejdet. Sikkerhedsstyrelsen deltager

regelmæssigt i erfa-grupper på legetøjsområdet, ligesom Sikkerhedsstyrelsen deltager i forbrugerkomiteen på standardiseringsområdet, hvor interessenterne kan gøre deres indflydelse gældende. På europæisk plan har interessenterne også mulighed for at lade sig repræsentere via deres europæiske interesseorganisationer i dialogfora med Kommissionen inden for stort set alle direktivområderne.

Rådet skal herefter kun beskæftige sig med elteknisk sikkerhed indenfor elektriske anlæg, elektriske installationer og elektriske produkter, der falder uden for EU-regulering, samt gasteknisk sikkerhed inden for anvendelsesområdet for lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 55 af 2. juni 2014. Derudover kan rådet beskæftige sig med spørgsmål af sikkerhedsteknisk betydning inden for autorisationsområdet.

Med en repræsentation i det nye råd, der er fokuseret på de to kerneområder el og gas, vil der være mulighed for at øge fagligheden i rådet ved inddragelse af repræsentanter fra uddannelses- og rådgivningsverdenen samt at øge den strategiske indsigt via repræsentanter fra branchen. Det vil betyde, at det nye råd i højere grad end i dag kan bidrage med faglig rådgivning og sparring omkring Sikkerhedsstyrelsens regelarbejde inden for el- og gassikkerhed og sikre, at Sikkerhedsstyrelsen i højere grad bliver i stand til at tilpasse reglerne løbende i overensstemmelse med den nyeste teknologiske udvikling.

Efter forslaget sammensættes Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed fortsat af 11 medlemmer. Det foreslås, at både interessenter og repræsentanter fra uddannelses- og rådgivningsområdet kan få plads i Rådet. Medlemmerne skal til sammen repræsentere en dyb faglig viden, have et højt strategisk branchekendskab, have en bred samfundsmæssig og teknologisk indsigt og have særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

3.4. Risikobaseret kontrol baseret på data

Sikkerhedsstyrelsen fører risikobaseret kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. I lovforslaget skal begrebet kontrol forstås i en bred sammenhæng, hvorunder både tilsyn, markedskontrol og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både skrivebordskontrol og tilsyn ude på stedet. Tilsyn ude på stedet kan være på både offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

For at skabe en mere effektiv kontrol, så ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav eller risikoen er størst, lægger lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsens risikovurderinger i højere grad end tidligere skal baseres på data. Ved at anvende en datadrevet risikomodel kan der skabes et objektivt vidensgrundlag for prioritering af styrelsens kontrolaktiviteter og vejlednings- og informationskampagner.

Det foreslås derfor, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at foretage registersamkøring i kontroløjemed af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Hjemlen vil blive anvendt til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens kontrolaktiviteter og oplysninger fra eleftersynsordningen. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom brandstatistikker fra Beredskabsstyrelsen samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende data om fx brandårsager samt oplysninger fra kontrolbesøg med fokus på teknisk vedligehold og risici.

Ved anvendelsen af en datadrevet risikomodel baseret på offentligt tilgængelige oplysninger og Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger kan der opstå behov for at kunne kvalificere en risikovurdering yderligere. Risiko som begreb er et udtryk for sammenhængen mellem sandsynlighed og konsekvens af en

uønsket hændelse, hvor sandsynlighed eller hyppighed udtrykkes ved antallet af forekomster af en hændelse, og hvor konsekvensen af en uønsket handling er udtrykt ved den fare, som kan opstå for personer, husdyr og ejendom.

Det er derfor relevant at kunne indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder for netop at kunne kvalificere sandsynligheden yderligere. Som eksempel herpå kan nævnes den situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen har oplysninger om faren ved en bestemt gruppe af elektrisk materiel, men hvor det er uvist, hvor tilgængeligt det elektriske materiel er på det danske marked. I en sådan situation vil oplysninger fra SKAT om antallet af importerede varer kunne være med til at præcisere Sikkerhedsstyrelsens risikovurdering. Dette vil bidrage til en mere effektiv og proportional kontrol, da Sikkerhedsstyrelsen hermed får mulighed for at vurdere hvilke kontrolforanstaltninger, der er mest hensigtsmæssige at anvende på et givent område, hvilket giver en yderligere kvalificering af den proportionalitetsvurdering, der skal foretages af Sikkerhedsstyrelsen. På den måde sikres det, at det mindst indgribende retsmiddel anvendes.

Det foreslås på den baggrund, at erhvervs- og vækstministeren kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed i det omfang, det er af væsentlig betydning for en effektiv kontrol.

Det forudsættes, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed, herunder reglerne om sikkerhedsforanstaltninger og logning. Oplysningerne vil ikke blive anvendt på en måde, som kan føres tilbage til enkeltpersoner.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at selve lovforslaget hverken har økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

I forbindelse med udstedelsen af nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel vil der blive fastsat dokumentationskrav med henblik på at dokumentere, at en given installation opfylder lovgivningens krav til sikkerhed. Det nærmere omfang af evt. økonomiske eller administrative konsekvenser for staten af dette dokumentationskrav vurderes i forbindelse med udarbejdelsen af de nye bekendtgørelser. De nye bekendtgørelser, som skal afløse den gældende stærkstrømsbekendtgørelse, vil blive udarbejdet i 2015.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at selve lovforslaget hverken har økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Udstedelsen af nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for anlæg, installationer og materiel, som skal erstatte den nugældende stærkstrømsbekendtgørelse, indeholder et potentiale for en samfundsøkonomisk gevinst. Med de nye bekendtgørelser forenkles reglerne, så de i højere grad baseres på europæiske standarder. Det vil kunne føre til effektiviseringsgevinster, der kan forbedre produktiviteten på det danske marked. Produktivitetspotentialet vil blive realiseret i løbet af en kortere årrække i takt med, at markederne tilpasser sig den nye regulering og konkurrencesituation. Herudover vil nye bekendtgørelser

baseret på europæiske standarder øge danske virksomheders muligheder for at konkurrere på et udenlandsk marked, idet den danske regulering herved tilnærmes reglerne i vores nabolande. Samtidig åbnes det danske marked i højere grad for konkurrence fra udenlandske virksomheder. Det kan forbedre konkurrencen på det danske marked og dermed føre til et større udbud til lavere priser og bedre kvalitet til gavn for danske forbrugere.

Vurderingen er, at moderniseringen af de tekniske regler på området og udstedelsen af nye bekendtgørelser har et produktivitetspotentiale på op mod 200 mio. kr. om året. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af de nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som vil blive udarbejdet i 2015.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Det vurderes, at selve lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for borgerne.

Der vil med udstedelsen af nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel bliver fastsat dokumentationskrav. Det nærmere omfang af evt. administrative konsekvenser for borgere af dokumentationskrav vurderes i forbindelse med udarbejdelsen af de nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som vil blive udarbejdet i 2015.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om el-materiel.

Den tilsvarende hjemmel i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), Rådets direktiv af 15. februar 1982 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet).

Det er hensigten, at hjemlen vil blive anvendt til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eventuelle ændringer af de ovenfor nævnte direktiver og til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre anden tilsvarende EU-regulering om elektrisk materiel.

Lovforslaget indeholder som noget nyt en bestemmelse, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektriske anlæg og elektriske installationer. Den teknologiske udvikling kan medføre et behov for, at der inden for EU-landene ønskes fælles regler om elektriske anlæg eller elektriske installationer.

9. Hørte myndigheder

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 28. oktober til den 25. november 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Aarhus Maskinmesterskole, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, BFBE, Boligselskabernes Landsforening, Brancheudvalget under Det Tekniske Sikkerhedsråd, Byggefagenes Kooperative Landsforening, Center for Erhvervsrettede uddannelser Lolland Falster, DABYFO, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Bygningssagkyndige, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk El-forbund, Dansk El-tavle Forening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, Datatilsynet, DDV, Den Jyske Håndværkerskole, Det Tekniske Sikkerhedsråd, DI BYG, DONG A/S, El-konsulenterne, EnergiMidt, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervsakademi Dania, Erhvervsakademiet Lillebælt, Erhvervsakademi MidtVest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsskolen Nordsjælland, Erhvervsstyrelsen, EUC NORD, EUC Nordvestsjælland, EUC Sjælland, EUC SYD, EVU – Elfagets Uddannelsesnævn, FABA, Finansministeriet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Fredericia Maskinmesterskole, FUBE, Herningsholm Erhvervsskole, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Ingeniørhøjskolen Aarhus Universitet, Justitsministeriet, KEA – Københavns Erhvervsakademi, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, Ligestillings- og Kirkeministeriet, LO, MARTEC, Maskinmesterskolen København, Maskinmestrenes Forening, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Moderniseringsstyrelsen, Naturstyrelsen, NRGi Net, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, Professionshøjskolen University College Nordjylland, Roskilde TS, Rybners Tekniske Skole, Selandia, SIMAC – Svendborg International Maritime Academy, Skatteministeriet, Skive TS, Standardiseringsudvalget S-564, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsministeriet, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte, Svendborg Erhvervsskole, Syddansk Erhvervsskole Odense-Vejle, Syddansk Universitet – Det Tekniske Fakultet, Søfartsstyrelsen, TEC, Tech College Aalborg, TEKNIQ, Teknologisk Institut, Tradium, Trafikstyrelsen, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, VELTEK, Økonomi- og Indenrigsministeriet.

10. Sammenfattende skema om vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU- retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs- og	

	vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om el-materiel. Lovforslaget indeholder som noget nyt en bestemmelse, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektriske anlæg og elektriske installationer. Den teknologiske udvikling kan medføre et behov for, at der inden for EU-landene ønskes fælles regler om elektriske anlæg eller elektriske installationer.	
--	---	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Anvendelsesområde

Til § 1

Den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel indeholder i § 2 definitioner af begreberne stærkstrømsanlæg, elforsyningsanlæg, elinstallationer og elektrisk materiel.

Det fremgår af den gældende lovs § 2, stk. 1, at der ved stærkstrømsanlæg forstås: Elforsyningsanlæg med alle tilsluttede installationer og brugsgenstande, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. Efter bestemmelsens stk. 2 forstås ved elforsyningsanlæg: Anlæg til produktion, transmission og distribution af elektricitet. I stk. 3 er elmateriel defineret som maskiner, apparater og materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i stærkstrømsanlæg.

Begreberne højspændingsanlæg og lavspændingsanlæg er defineret i § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Ved højspændingsanlæg forstås: Stærkstrømsanlæg, hvor den nominelle spænding overstiger 1.000 V vekselspænding eller 1.500 V jævnspænding. I bekendtgørelsens § 2, stk. 4, er lavspændingsanlæg defineret som: Stærkstrømsanlæg,

hvor den nominelle spænding er højst 1.000 V vekselspænding eller 1.500 V jævnspænding.

I bemærkningerne til § 2 i den gældende lov er det anført, at stærkstrømsanlæg er et funktionelt begreb, som ikke entydigt kan afgrænses. Et stærkstrømsanlæg kan ikke defineres inden for eller over en vis spændingsgrænse. Det afgørende er, at der kan opstå fare.

Med henblik på at klargøre begreberne og modernisere sproget i loven foreslås det, at begrebet elektriske anlæg fremover erstatter begrebet stærkstrømsanlæg ved fastsættelsen af lovens anvendelsesområde. Ligesom begrebet stærkstrømsanlæg omfatter begrebet elektriske anlæg elforsyningsanlæg til produktion, transmission og distribution af elektricitet. Herudover omfatter begrebet elektriske anlæg i tråd med den tekniske udvikling på området også anlæg til oplagring af elektricitet.

Begrebet elektriske anlæg omfatter alle elforsyningsanlæg, det vil sige både højspændingsanlæg og lavspændingsanlæg.

Elforsyningsanlæg etableres i dag til både produktion, transmission, distribution og oplagring af elektricitet. Ved elforsyningsanlæg forstås i øvrigt alle former for anlæg, der producerer el. Et elforsyningsanlæg kan således også være et monteret solcelleanlæg, en generator, en vindmølle mv. Både stationære og mobile anlæg er omfattet af loven. Fx anvendes mobile generatoranlæg på festivalpladser og på større byggepladser.

Elforsyningsnettet i Danmark er opbygget med højspændingsnet, der omfatter transmissionsnet og distributionsnet, der fører elektricitet frem til transformerstationer. Forbrugernes elektriske installationer er normalt forbundet til distributionsnettet ved, at en stikledning fra ejendommen tilsluttes i det kabelskab, der står ved vejen. Herved sker der fast tilkobling til elforsyningsanlægget.

Højspændingsanlæg er højspændingsnet såsom transmissions- og distributionsnet, hvor den nominelle spænding overstiger 1.000 V vekselspænding eller 1.500 V jævnspænding. Lavspændings-distributionsnettet er et lavspændingsanlæg, hvor den nominelle spænding er højst 1.000 V vekselspænding eller 1.500 V jævnspænding.

Det forekommer også, at man anvender midlertidige testanlæg, hvortil der sættes højspænding.

Loven omfatter alle elinstallationer, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare.

Fare ved en elektrisk installation kan bestå i fare for elektrisk stød eller brandfare. Fx kan strømstyrken ved PDS-installationer (datanetværk) blive så stor, at der kan opstå fare. Det er energien det pågældende sted, der afgør, om der kan opstå fare.

En elektrisk installation omfatter hele installationen fra forsyningspunktet og frem til og med tilsluttet elektrisk materiel. Hvis elektrisk materiel er fast tilkoblet, regnes det som en del af installationen. Fx vil et fast tilkoblet belysningsarmatur blive en del af installationen.

Elektriske installationer i alle private og offentlige bygninger er omfattet af loven. Dette gælder installationer i både beboelsesejendomme og erhvervsjendomme. Elektriske installationer i præfabrikerede huse, i husbåde og i campingvogne er også omfattet af loven. Ligeledes er elektriske installationer på campingpladser o.l. og midlertidige installationer, blandt andet på byggepladser, udstillinger og på festivalområder, omfattet af loven.

Elektriske installationer på faste offshoreanlæg er omfattet af den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, og de er ligeledes omfattet af forslaget. Det fremgår af § 2 i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, at faste offshoreanlæg omfatter platforme eller andre indretninger, hvorfra der udføres efterforskning eller produktion, der anvendes til indkvartering af personale eller der anvendes til brug ved rørbunden transport af kulbrinter mv. mellem platforme eller indretninger eller mellem disse og installationer på land. Elektriske installationer på mobile offshoreanlæg, som flyttes ved forsejling eller bugsering, er ikke omfattet af loven.

I § 2, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er elmateriel defineret som maskiner, apparater og materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i stærkstrømsanlæg.

Begrebet elmateriel foreslås erstattet af begrebet elektrisk materiel. Elektrisk materiel vil efter forslaget omfatte maskiner, apparater og materiel af enhver art, der indgår i, er beregnet til at indgå i eller sluttes til en elektrisk installation. Elektrisk materiel kan være fx transformere, måleinstrumenter, beskyttelsesudstyr, materiel til ledningssystemer eller koblingsudstyr.

Med maskiner menes fx et ventilationsanlæg. Med apparater menes blandt andet apparater, der bruges i husholdningen, fx en kaffemaskine.

Det tekniske sikkerhedsniveau i Danmark skal som udgangspunkt følge niveauet inden for CENELEC, som er den europæiske standardiseringsorganisation, med mulighed for national tilpasning. Nabolande som Tyskland, Norge, Sverige og Holland følger også de europæiske standarder.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at loven gælder for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der indgår i, er beregnet til at indgå i eller tilsluttes disse anlæg eller installationer, og hvor anlæggets eller installationens spænding er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare.

Det fremgår af § 7, stk. 4, i den gældende stærkstrømslov, at Sikkerhedsstyrelsen kan undtage visse grupper af stærkstrømsanlæg og elmateriel fra stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser. I bemærkningerne til § 7, stk. 4, i lovforslaget til ny stærkstrømslov, nr. 236/1992, er det anført, at i dag undtages anlæg til jernbaner, installationer og udstyr i skibe og luftfartøjer samt de fleste installationer og udstyrsgenstande i biler.

I henhold til § 1 i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven gælder bekendtgørelsen ikke for motorkøretøjers egne elektriske installationer og udstyr samt flyvemaskiner og skibes egne elektriske installationer og udstyr ved brug om bord.

Søfartsstyrelsen fastsætter på en lang række områder bestemmelser om skibes bygning, udstyr og drift. Af historiske grunde fastsættes de tekniske krav på en række vigtige områder – skibes skrog, maskineri, el og automatik – imidlertid af de såkaldte klassifikationsselskaber. En række internationale konventioner, EU-direktiver og Søfartsstyrelsens regulering kræver således, at skibene på disse områder lever op til de krav, som fastsættes af klassifikationsselskaberne. Skibes egne elektriske installationer og udstyr ved brug om bord er således ikke omfattet af loven.

Regler om elektriske installationer i luftfartøjer hører under Trafikstyrelsen. Luftfartøjer, der er EU-certificerede, reguleres af EU. Et luftfartøjs luftdygtighed rækker fra den indledende godkendelse af et nyt luftfartøj til løbende at sikre et luftfartøjs sikkerhedsstandarder. De fleste nye luftfartøjer, der bliver produceret i EU, bliver godkendt af EASA, hvilket giver producenten én godkendelse for hele kontinentet, som så bliver anerkendt på verdensplan.

Det er Trafikstyrelsens ansvar løbende at sikre, at luftfartøjer registreret i Danmark til alle tider overholder gældende sikkerhedsstandarder.

Det foreslås herefter i *stk. 2*, at elektriske installationer på skibe og i luftfartøjer ikke er omfattet af loven.

Tidligere har bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven undtaget anlæg til elektriske baner med tilhørende signal- og styringsanlæg. Det daværende Elektrizitetsråd kunne dog stille særlige krav. Efter en ændring af bekendtgørelsen i 2003 hører sådanne anlæg igen under gyldighedsområdet for den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel og bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Stærkstrømsbekendtgørelsens afsnit 2 og 5 gælder for elektriske banesystemer omfattende transformer-, koblings- og omformeranlæg, der forsyner et jernbaneanlæg med elektricitet.

Derimod følger det af lovbekendtgørelse nr. 1249 af 11. november 2010 af lov om jernbane, at køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, skal godkendes af Trafikstyrelsen. Letbaner er ligeledes omfattet af lov om jernbane. Rullende materiel, banesystemer og udstyr hertil skal leve op til de gældende standarder på området.

Elektriske installationer i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, er således ikke omfattet af loven.

Det foreslås herefter i *stk. 3*, at elektriske installationer i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, ikke er omfattet af loven.

Efter den gældende lovgivning er motorkøretøjers egne elektriske installationer og udstyr undtaget fra loven. Der skelnes mellem, om der er tale om elektriske installationer og elektrisk materiel beregnet til drift af et motorkøretøj, eller om der er tale om elektriske installationer, der udføres i forbindelse med, at et motorkøretøj indrettes til et bestemt formål, og elektrisk materiel, der anvendes i den forbindelse.

Selve indretningen af et motorkøretøj til fx bogbus eller en mobil klinik er omfattet af stærkstrømsloven og er reguleret i den gældende stærkstrømsbekendtgørelse.

Motordrevne køretøjer, der anvendes på veje, er omfattet af færdselsloven, og hører dermed under Trafikstyrelsens myndighedsområde. Sådanne motordrevne køretøjer er omfattet af EU-typegodkendelsesregler, og er ikke omfattet af den gældende stærkstrømslov.

I færdselslovens § 2, nr. 14, er motordrevne køretøjer defineret som: motorkøretøj, traktor, motorredskab og knallert. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel, jf. færdselslovens § 2, nr. 13.

Motorkøretøjer, der ikke anvendes på veje, falder uden for færdselslovens anvendelsesområde. Visse typer af motorkøretøjer er omfattet af maskindirektiv 2006/42/EF, som er blevet ændret via direktiv 2009/127/EF. Direktivet hører under Arbejdstilsynets myndighedsområde.

Der gøres en undtagelse med hensyn til eldrevne biler, idet eldrevne bilers ladestik er omfattet af den gældende lov.

Det foreslås herefter i *stk. 4*, at elektriske installationer og elektrisk materiel i motorkøretøjer, der er

beregnet til drift af motorkøretøjet, ikke er omfattet af loven, bortset fra ladestik til eldrevne køretøjer

Elektrisk materiel, som er særligt beregnet til fx brug om bord på skibe eller i luftfartøjer, er ikke omfattet af den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. For skibes vedkommende er det klassifikationsselskaberne, der godkender skibe og marineudstyr som fx en radar til et skib.

Elektrisk materiel, som kan anvendes både på fx et skib eller i et jernbanekøretøj og i en almindelig husholdning, er omfattet af loven. Det kan fx være en kaffemaskine. Selv om kaffemaskinen kan være specielt konstrueret, så den passer i et jernbanekøretøj, vil den være omfattet af loven.

Elektrisk materiel i luftfartøjer og motorkøretøjer er omfattet af standarder.

Elektrisk materiel, som er særligt beregnet til køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, falder ligeledes uden for anvendelsesområdet for den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Det foreslås herefter i stk. 5, at elektrisk materiel, som er særligt beregnet til brug om bord på skibe, i luftfartøjer, motorkøretøjer og køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, ikke er omfattet af loven.

Til kapitel 2

Elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel

Til § 2

Det fremgår af § 5 a, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at stærkstrømsanlæg skal være udført og drives således, at de ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom i fare.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets § 2 med en mindre sproglig tilpasning, så begrebet stærkstrømsanlæg erstattes af begreberne elektriske anlæg og elektriske installationer. Det svarer til de begreber, der i øvrigt anvendes i forslaget.

Bestemmelsen indeholder et generelt sikkerhedskrav til, hvordan elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført. Bestemmelsen skal sikre, at alle elektriske anlæg og elektriske installationer er sikre, hvorfor kravet er bredt formuleret. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med forslagets § 8, hvorefter der er en formodning for, at det generelle sikkerhedskrav er opfyldt, når anlægget eller installationen opfylder krav fastsat i medfør af § 5. Den er derfor særlig relevant i de tilfælde, hvor der ikke er fastsat regler i bekendtgørelser og, hvor der ikke findes standarder, og hvor formodningsreglen derfor ikke kan anvendes. Her skal der vælges en anden metode til at dokumentere, at det generelle sikkerhedskrav er opfyldt.

Med fare for personer, husdyr og ejendom forstås, at elektriske anlæg og elektriske installationer ikke må være udført sådan, at der er fare for fx elektrisk stød eller brand som beskrevet i bemærkningerne til § 1. Andre faremomenter kan også være relevante.

Det foreslås herefter i § 2, at elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Til § 3

Det fremgår af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af

stærkstrømsloven, at elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr og ejendom i fare, hvis det er rigtigt installeret og vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med dets formål.

Bestemmelsen er et generelt sikkerhedskrav til, hvordan elektrisk materiel skal være fremstillet. Den skal sikre, at elektrisk materiel på det danske marked er fremstillet på en sikker og korrekt måde og kan anvendes sikkert af brugeren. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med forslagets § 9. Kravet skal altid være opfyldt ved fremstillingen af elektrisk materiel, uanset om der findes regler eller standarder for materiellet.

Med anvendelse i overensstemmelse med dets formål menes, at det elektriske materiel skal være fremstillet enten til den brug, som fremgår af vejledningen til materiellet, eller den anvendelse, som materiellets design eller konstruktion bestemmer.

Med fare for personer, husdyr og ejendom forstås, at elektrisk materiel ikke må være udført, så det frembyder fare for fx elektrisk stød eller brand som beskrevet i bemærkningerne til § 1. Andre faremomenter kan også være relevante.

I forhold til hvilke regler, der finder anvendelse i forbindelse med kontrol af elektrisk materiel, præciseres det med lovforslaget, at elektrisk materiel, der er omfattet af lavspændingsdirektivet (2006/95/EF), behandles efter reglerne i den bekendtgørelse, der indfører direktivet samt efter reglerne i dette lovforslag. Er det elektriske materiel ikke omfattet af lavspændingsdirektivet, eller falder det udenfor lavspændingsdirektivet anvendelsesområde, skal kontrollen med materiellet foretages efter reglerne i dette lovforslag.

Produktsikkerhedsloven kan anvendes i de tilfælde, hvor dette lovforslag ikke finder anvendelse eller i forhold til elektrisk materiel, som kun delvist er reguleret i dette lovforslag. På den måde udfylder produktsikkerhedsloven de huller, der måtte være i særlovgivningens krav til elektrisk materiel. Det betyder, at produktsikkerhedsloven kan anvendes som supplement til særlovgivningen i tilfælde, hvor særlovgivningen ikke indeholder de muligheder for indgreb, som Sikkerhedsstyrelsen har i medfør af produktsikkerhedsloven.

Fabrikanten er forpligtet til at fremstille elektrisk materiel på en sådan måde, at det er sikkert, når det anvendes efter sit formål under forudseelige forhold.

Bestemmelsen foreslås videreført med en mindre sproglig tilpasning i ordstillingen. Bestemmelsen vil derved lægge sig tæt op af den formulering, der anvendes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet). Dette direktiv ophæves med virkning fra den 20. april 2016, hvor Europa-Parlamentets og Rådets nye direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014, træder i kraft.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation og vedligeholdelse og ved anvendelse i overensstemmelse med dets formål under forudseelige overbelastningsforhold ikke frembyder fare for personer, husdyr og ejendom.

Det fremgår af § 10, *stk. 2*, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at alle oplysninger, der er en betingelse for, at materiellet kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, skal være anbragt tydeligt på det elektriske materiel. Er dette ikke

muligt, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Oplysningerne skal være affattet på dansk.

Der kan være risici forbundet med at anvende elektrisk materiel. Det er derfor vigtigt af hensyn til forbrugernes sikkerhed, at elektrisk materiel er forsynet med tydelig information, så det kan anvendes efter sit formål og uden, at forbrugeren udsættes for fare. Hvis det ikke er muligt at sætte vejledningen på det elektriske materiel, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Forbrugeren skal kunne forstå informationen, og derfor skal oplysningerne være skrevet på dansk. Bestemmelsen i § 10, stk. 2, foreslås videreført i forslaget.

Det foreslås i *stk. 2*, at alle oplysninger, der er en betingelse for, at det elektriske materiel kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, skal være anbragt tydeligt på det elektriske materiel. Er dette ikke muligt, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Oplysningerne skal være affattet på dansk.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i bekendtgørelse om administration m.v. af stærkstrømsloven, at såfremt det elektriske materiel leveres som samlesæt, skal der medfølge en vejledning, således at materiellet er lovligt efter samlingen, hvis vejledningen er fulgt. Dette gælder også, hvis der leveres en tilbehørsdel til elektrisk materiel, uanset om tilbehørsdelen i sig selv er et stykke elektrisk materiel eller ikke.

Som eksempel på elektrisk materiel, der leveres som samlesæt, kan nævnes et belysningsystem til et helt rum. Her skal medfølge beskrivelse af, hvordan sammenkobling og montage skal foretages.

Elektrisk materiel, der leveres som samlesæt, må ikke bringe personers sikkerhed i fare. Efter den gældende bestemmelse skal der følge en vejledning med til elektrisk materiel, der sikrer, at materiellet, når det er samlet efter vejledningen, lever op til det generelle sikkerhedskrav.

Bestemmelsen i § 10, stk. 3, foreslås videreført i forslaget med en mindre ændring ved, at der tilføjes en henvisning til det foreslåede stk. 1, det vil sige til det generelle sikkerhedskrav.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis det elektriske materiel leveres som samlesæt, skal der medfølge en vejledning, således at det elektriske materiel er sikkert efter samlingen, hvis vejledningen er fulgt, jf. *stk. 1*. Dette gælder også, hvis der leveres en tilbehørsdel til det elektriske materiel, uanset om tilbehørsdelen i sig selv er et stykke elektrisk materiel.

Til § 4

Bestemmelsens *stk. 1* er en videreførelse af § 15 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at det er ejeren eller brugeren af et anlæg eller en installation, der skal sørge for, at anlægget eller installationen overholder regler fastsat i medfør af loven.

Når Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrolaktiviteter konstaterer, at en installation ikke lever op til de fastsatte krav, vil styrelsen typisk meddele et påbud til ejeren om at lovliggøre installationen. Hvis der er tale om erhvervslejemål, vil Sikkerhedsstyrelsen dog oftest meddele påbuddet til brugeren, altså lejeren, såfremt sagens oplysninger tilsiger dette.

Bestemmelsens *stk. 2* viderefører ejerens eller brugerens vedligeholdelsesforpligtelse, som i dag følger af § 5, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 2005 om administration m.v. af stærkstrømsloven.

Det er herefter ejeren, der skal sørge for, at anlægget eller installationen med tilhørende elektrisk materiel

vedligeholdes, og som skal sørge for at lade fejl og mangler afhjælpe hurtigst muligt. Ejeren skal endvidere sørge for, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare for personer, husdyr eller ejendom. Forpligtelsen påhviler brugeren, fx lejereren, hvis det er lejereren, der har pligten til at vedligeholde installationen, eller hvis det er lejereren, der har mulighed for at opdage fejl og mangler.

Bestemmelsen i *stk. 3* er en videreførelse af § 5, *stk. 2, 1. pkt.*, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven.

Forpligtelsen til at udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen med tilhørende elektrisk materiel udsættes for overlast, påhviler ejeren af installationen. Hvis ejeren ikke selv er bruger af installationen, påhviler forpligtelsen brugeren, fx lejereren.

Til § 5

I henhold til § 7, *stk. 1*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan ministeren fastsætte bestemmelser i en stærkstrømsbekendtgørelse om elsikkerhed for udførelse og drift af stærkstrømsanlæg, herunder produktion, transmission og distribution af elektricitet, for elinstallationer og elmateriel, og for udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med stærkstrømsanlæg.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte stærkstrømsbekendtgørelsen, som er opdelt i afsnit, der omhandler udførelse af elforsyningsanlæg, drift af elforsyningsanlæg, arbejde ved elforsyningsanlæg, elektriske installationer og højspændingsinstallationer.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i forslagets § 5.

Som omtalt i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at der skal udarbejdes en række nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. I de nye bekendtgørelser vil der som hidtil blive fastsat regler om udførelse og drift af elforsyningsanlæg, elektriske installationer og andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer. Dog vil der ikke blive fastsat detaljerede krav på områder, hvor der findes standarder, som sikrer det fornødne sikkerhedsniveau.

Det foreslås herefter, at § 7, *stk. 1, nr. 1*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel videreføres i *nr. 1*. Det præciseres samtidig, at udførelse og drift af elforsyningsanlæg også kan omfatte oplagring af elektricitet. Den tekniske udvikling har betydet, at det i dag er muligt at oplagre elektricitet. Endvidere præciseres det, at der kan fastsættes regler om undtagelse fra fastsatte krav for ikke-konventionelle elforsyningsanlæg. Kraftværker er konventionelle elforsyningsanlæg, der forsyner mange forbrugere. Med ikke-konventionelle elforsyningsanlæg menes fx en husstandsvindmølle eller et solcelleanlæg, hvor der er tale om en decentral elproduktion. Med udbredelsen af sådanne små elproducerende anlæg er der opstået behov for at fastsætte undtagelser fra de krav, der stilles til driften af et elforsyningsanlæg, for disse små enheder i tilfælde, hvor det ikke er nødvendigt af hensyn til den tekniske sikkerhed at stille kravene. Det drejer sig fx om kravene om, at der skal være ansat en driftsleder, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

§ 7, *stk. 1, nr. 2*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel foreslås videreført i *nr. 2* for så vidt angår elektriske installationer. Samtidig foreslås det som noget nyt, at der kan fastsættes regler om dokumentationskrav. Formålet med bemyndigelsen er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om, at det skal dokumenteres, hvordan en elektrisk installation er udført. Det vil være nødvendigt at fastsætte regler om et sådant dokumentationskrav, hvis de

nye bekendtgørelser skal give fleksible muligheder for at udforme en installation efter europæiske eller internationale standarder eller på andre måder, der lever op til de grundlæggende sikkerhedskrav, når der ikke er fastsat regler på området. Hvis installationen er udført efter en europæisk standard, kan dokumentationskravet fx opfyldes ved, at installatørvirksomheden udarbejder en erklæring om, at installationen er i overensstemmelse med en bestemt standard. Hvis installatørvirksomheden ikke anvender en standard, skal det dokumenteres, hvordan installationen er udført, og at den er sikker. Overensstemmelseserklæring i forhold til en anvendt europæisk standard kan fx udleveres til kunden, eller kan opbevares i installatørvirksomhedens kvalitetsledelsessystem, eller der kan etableres et elektronisk indberetningssystem, hvori installatørvirksomheden kan indberette oplysningerne.

§ 7, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel foreslås videreført i *nr. 3* for så vidt angår elektrisk materiel. Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte krav til elektrisk materiel, som ikke er omfattet af EU-regulering, som det fx er tilfældet med materiel omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet). Eksempelvis er der i dag fastsat krav til stikpropper og stikkontakter. Den teknologiske udvikling kan betyde, at der kan komme nye typer af elektrisk materiel, som ikke er omfattet af EU-regulering, og hvor der er behov for at fastsætte regler til materiellet, fx for at det vil være sikkert at anvende i Danmark.

§ 7, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel foreslås videreført i *nr. 4*. Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte regler om udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer. Eksempelvis er der i dag fastsat sikkerhedsregler for bygningsarbejde, vejarbejde, landbrugsarbejde m.m. i nærheden af elforsyningsanlæg. Det kan vise sig nødvendigt af hensyn til den tekniske sikkerhed at fastsætte krav til udførelse og drift af andre typer anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer.

Til § 6

Efter § 7, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen dispensere fra bestemmelser i stærkstrømsbekendtgørelsen. Muligheden for dispensation fremgik før 1993 i stærkstrømsreglementets administrative bestemmelser, men blev fundet så væsentlige, at de blev indført i selve loven i 1993.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1* med en mindre sproglig tilpasning, så det fremgår tydeligt, at muligheden kun kan anvendes i særlige tilfælde. Det foreslås samtidig, at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at der kan fastsættes vilkår for dispensationen.

Bestemmelsen giver en udtrykkelig hjemmel til dispensationsadgang fra regler fastsat i medfør af forslagets § 5. Der kan dog kun dispenseres i konkrete tilfælde og ikke for at løse generelle problemstillinger, der bør løses via egentlig lovgivning. Det er derfor ikke muligt at give dispensationer, der har karakter af generel lovgivning.

Dispensationsansøgninger behandles altid efter udarbejdelse af en risikovurdering og vurderes konkret og individuelt. Der kan lægges vægt på, at risikovurderingen viser, at der ikke er en risiko, eller at der er en lav risiko ved forholdet. Der kan ligeledes lægges vægt på, at der er særlige forhold i Danmark, der kan begrunde en dispensation. For at kunne behandle en ansøgning om dispensation bør ansøgningen indeholde

de faktiske omstændigheder, fx installationens udførelsestidspunkt, forhold omkring beskyttelse mod indirekte berøring, anvendelse, udbredelse, antal tilslutningssteder, pladsforhold, placering i forhold til omgivelser osv. Derudover bør ansøgningen indeholde begrundelsen for ansøgningen, fx hvorfor det ikke er muligt at udføre installationen i overensstemmelse med gældende regler, hvad der er foretaget for at opnå et tilsvarende sikkerhedsniveau samt en eventuel tidshorisont. Andre relevante oplysninger kan være fx tilsynsrapporter, fotos eller tegninger.

Der kan i forbindelse med, at dispensationen gives, stilles vilkår for dispensationen. Det kan fx være en tidsbegrænsning af dispensationen. En tidsbegrænset dispensation gives normalt, hvis det ikke er muligt at opfylde installationsbestemmelserne inden for en given tidsfrist, fx i forbindelse med kravet om supplerende beskyttelse med HPFI-afbryder i eksisterende installationer. En permanent dispensation gives typisk, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at opfylde installationsbestemmelserne. Det kan fx være et afstandskrav, placering af materiel eller krav om nedgravning af kabler under færdigt terræn.

Efter § 7, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel, kan Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor forholdene gør det nødvendigt, stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra eller går ud over, hvad der er bestemt i stærkstrømsbekendtgørelsen eller stille krav om særlig mærkning eller særlig vejledning vedrørende stærkstrømsanlæg og elmateriel. Muligheden for at stille særlige sikkerhedskrav fremgik før 1993 af stærkstrømsreglementets administrative bestemmelser, men blev fundet så væsentlig, at den blev indført i selve loven.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2* med en mindre sproglig tilpasning, så det fremgår tydeligt, at muligheden kun kan anvendes i særlige tilfælde.

Bestemmelsen giver mulighed for at stille særlige sikkerhedskrav til både elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, hvor reglerne fastsat i medfør af § 5 ikke er tilstrækkelige til at opfylde de generelle sikkerhedskrav i forslagets §§ 2-3.

Der kan kun stilles særlige sikkerhedskrav i konkrete tilfælde og ikke for at løse generelle problemstillinger, der bør løses via egentlig lovgivning. Det er derfor ikke muligt at stille særlige sikkerhedskrav, der har karakter af generel lovgivning. Muligheden for at stille særlige sikkerhedskrav vil være særlig relevant i de tilfælde, hvor sikkerhedskraverne ikke er fulgt med den teknologiske udvikling, og hvor der er behov for at undgå en mulig fare, som de gældende regler ikke tager højde for. Bestemmelsen har tidligere været anvendt til at stille særlige krav om mekanisk beskyttelse af installationer, hvor særlige forhold har gjort sig gældende - i et diskotek og på en indendørs gokartbane.

For at kunne stille særlige sikkerhedskrav, der afviger fra eller går udover regler fastsat i medfør af § 5, skal der udarbejdes en risikovurdering, der kan klarlægge årsagen til, at det er nødvendigt at fastsætte særlige sikkerhedskrav. Der foretages altid en konkret og individuel vurdering, hvor der fx kan lægges vægt på, om risikovurderingen viser, at der er en stor risiko eller en ukendt risiko. Der kan ligeledes lægges vægt på, at der er særlige forhold i Danmark, der nødvendiggør strengere sikkerhedskrav.

Derudover giver bestemmelsen også mulighed for at stille krav om særlig mærkning eller vejledning vedrørende elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Det kan fx være mærkning om fare eller vejledning om særlige forhold.

Til § 7

I henhold til § 9 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan der i stærkstrømsbekendtgørelsen fastsættes regler med henblik på gennemførelse af EF-regler om elmateriel.

Bemyndigelsen har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), Rådets direktiv af 15. februar 1982 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet).

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets *stk. 1*.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eventuelle ændringer af de ovenfor nævnte direktiver og til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre anden tilsvarende EU-regulering om elmateriel.

I den gældende stærkstrømslov findes der ingen bestemmelse, der bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler med henblik på EU-regulering om elektriske anlæg og installationer.

Den teknologiske udvikling kan medføre et behov for, at der inden for EU-landene ønskes fælles regler om elektriske anlæg eller elektriske installationer. Fx kan udbredelsen af fritstående solcelleanlæg føre til, at man i EU får behov for at fastsætte bestemmelser om sådanne solcelleanlæg.

Som led i at fremtidssikre en ny elsikkerhedslov foreslås der derfor indført en ny bestemmelse i *stk. 2*, hvorefter erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektriske anlæg og elektriske installationer.

Til § 8

I henhold til § 5 a, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, skal anlæggene opfylde de tekniske bestemmelser, der er fastlagt i stærkstrømsbekendtgørelsen for de enkelte typer anlæg.

Det følger af § 5 a, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis der ikke findes danske bestemmelser, vil sikkerhedskravet blive anset for opfyldt, hvis anlægget opfylder standarder, der er offentliggjort af Den europæiske komite for elektroteknisk standardisering (CENELEC) med eventuelle danske afvigelser til standarderne.

Det følger af § 5 a, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis der ikke findes sådanne standarder, som nævnt i bestemmelsens stk. 3, vil sikkerhedskravet blive anset for opfyldt, hvis anlægget opfylder standarder, der er offentliggjort af Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) med eventuelle danske afvigelser til standarderne.

Bestemmelserne angiver en trinfølge for udførelse og drift af stærkstrømsanlæg. De angiver således, at danske tekniske bestemmelser i stærkstrømsbekendtgørelsen går forud for standarder, og at europæiske standarder, CENELEC-standarder, går forud for internationale standarder, IEC-standarder.

Princippet om, at danske regler går forud for europæiske og internationale standarder, fastholdes. Intentionen er at reducere omfanget af danske særregler i det tekniske regelsæt udstedt i medfør af denne lov.

Der skal være fokus på at begrænse danske særkrav. Det kan dog være nødvendigt med danske tilpasninger til standarder, når hensynet til elsikkerheden tilsiger dette.

Som noget nyt indføres et princip om, at installatørerne ikke skal være bundet til at anvende en europæisk eller international standard ved udførelse af elektriske anlæg og elektriske installationer. Der skabes således en valgfrihed i forhold til installationsløsning for den enkelte installatør. Installatøren kan vælge at udforme en installation enten efter gældende standarder eller på andre måder, der giver et sikkerhedsniveau, som ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Installationen skal mindst have samme sikkerhedsniveau, som den ville have, hvis den var udført efter en gældende standard.

Begrebet stærkstrømsanlæg foreslås erstattet af begreberne elektriske anlæg og elektriske installationer. Det svarer til de begreber, der i øvrigt anvendes i forslaget.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, nr. 1, 2 og 4 eller § 7, stk. 2, skal overholde sikkerhedskravet i § 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at sikkerhedskravet i § 2 formodes opfyldt, når anlægget eller installationen opfylder gældende europæiske standarder med eventuelle danske tilpasninger for den pågældende type anlæg eller installation.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis der ikke findes europæiske standarder, formodes sikkerhedskravet opfyldt, når anlægget eller installationen opfylder gældende internationale standarder med eventuelle danske tilpasninger for den pågældende type anlæg eller installation.

Det følger af § 5 a, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis der ikke findes sådanne standarder, som nævnt i bestemmelsens stk. 3-4, skal det kunne dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet er opfyldt. Denne dokumentation skal på forlangende stilles til rådighed for Sikkerhedsstyrelsen. Den gældende retstilstand indebærer, at der reelt ikke er mulighed for at afvige en gældende standard.

Det foreslås, at der åbnes mulighed for, at der kan vælges en alternativ løsning, selvom der findes standarder på området under forudsætning af, at opfyldelse af sikkerhedskravet kan dokumenteres.

Hvis der ikke findes regler eller standarder på området, kan det generelle sikkerhedskrav opfyldes ved på anden måde at dokumentere, at sikkerhedskravet er opfyldt. Det kan fx gøres ved udfærdigelse af teknisk dokumentation, der viser, hvordan anlægget eller installationen er udført, og at det ikke frembyder fare for personer, husdyr og ejendom.

Det foreslås herefter i *stk. 4*, at hvis der ikke findes europæiske eller internationale standarder, eller hvis standarder ikke benyttes, skal det kunne dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 2 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk, hvis Sikkerhedsstyrelsen anmoder om dette.

Til § 9

Det fremgår af § 10, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis der ikke findes danske regler udstedt i medfør af stærkstrømsloven, vil sikkerhedskravet blive anset for opfyldt, hvis materiellet er fremstillet i overensstemmelse med harmoniserede normer, der er offentliggjort af Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) med eventuelle særlige nationale forhold gældende for Danmark. Hvis der heller ikke findes sådanne normer, vil sikkerhedskravet blive anset for opfyldt, hvis materiellet er fremstillet i overensstemmelse med normer offentliggjort af Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) med eventuelle danske afvigelser til disse normer.

Bestemmelsen angiver i dag en trinfølge i forhold til fremstilling af materiel. Den angiver således, at danske

regler går forud for standarder, og at europæiske standarder, CENELEC-standarder, går forud for internationale standarder, IEC-standarder.

Princippet om, at danske regler går forud for europæiske og internationale standarder, fastholdes. Intentionen er at reducere omfanget af danske særregler i det tekniske regelsæt, der skal udstedes i medfør af dette lovforslag.

Begrebet elmateriel foreslås erstattet af begrebet elektrisk materiel. Det svarer til det begreb, der i øvrigt anvendes i forslaget.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at elektrisk materiel, der ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, nr. 3, eller regler fastsat i medfør af forslagets § 7, stk. 1, skal overholde sikkerhedskravet i § 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at sikkerhedskravet i forslagets § 3 formodes opfyldt, når materiellet opfylder gældende europæiske standarder med eventuelle danske tilpasninger for det pågældende materiel.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis der ikke findes europæiske standarder, formodes sikkerhedskravet opfyldt, når det elektriske materiel opfylder gældende internationale standarder med eventuelle danske tilpasninger for det pågældende elektriske materiel.

Det følger af § 10, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at der fremlægges dokumentation for materiellets lovlighed inden en nærmere fastsat tidsfrist. Dokumentation skal fremlægges på dansk eller engelsk. Det kan dog i særlige tilfælde kræves, at dokumentationen skal være affattet på dansk. Dokumentationen kan indsendes i elektronisk form.

Hvis der ikke findes regler eller standarder på området, kan det generelle sikkerhedskrav opfyldes ved på anden måde at dokumentere, at sikkerhedskravet er opfyldt. Det kan fx gøres ved udfærdigelse af teknisk dokumentation, der viser, hvordan materiellet er fremstillet, og at det ikke frembyder fare for personer, husdyr og ejendom.

Det foreslås herefter i *stk. 4*, at hvis der ikke findes europæiske eller internationale standarder, eller hvis standarder ikke benyttes, skal det kunne dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i forslagets § 3 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk, hvis Sikkerhedsstyrelsen beder om dette.

Til kapitel 3

Drift af elforsyningsanlæg

Til § 10

I henhold til § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 er ejeren af et elforsyningsanlæg ansvarlig for, at anlægget drives af en kvalificeret driftsleder, og at det drives og vedligeholdes forsvarligt, således at anlægget ikke udsætter personer, husdyr eller ejendom for fare. Anlægget skal etableres, drives og vedligeholdes i overensstemmelse med de tekniske regler, som udstedes af Sikkerhedsstyrelsen for den type anlæg.

Regler for drift af elforsyningsanlæg er i dag fastsat i stærkstrømsbekendtgørelsens afsnit 5. Her er der bl.a. krav om, at driftsledelsen af anlægget varetages af en driftsleder, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at forslagets § 10 ikke opstiller specifikke krav til driften, men alene

henviser til, at det er ejerens forpligtelse, at forsyningsanlægget drives i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af forslagets § 5, nr. 1.

Det foreslås endvidere at videreføre forpligtelsen for ejeren til at drive og vedligeholde anlægget, så det ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Ved elforsyningsanlæg forstås anlæg til produktion, transmission, distribution eller oplagring af elektricitet, fx kraftværker, transmissions-og distributionsnet, solcelleanlæg og vindmøller.

Til § 11

Det følger af § 16 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, at virksomheder, der driver elforsyningsanlæg, ikke må gøre tilslutning til forsyningsnettet og forsyning til forbrugerne afhængig af strengere sikkerhedskrav end dem, der er fastsat i stærkstrømsbekendtgørelsen eller i en anden af økonomi- og erhvervsministeren med hjemmel i denne lov fastsat bestemmelse.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 1977 og har til formål at forhindre omgåelse af de regler, der tager sigte på at fjerne hindringerne for handelen med elektrisk materiel inden for fællesskaberne. En tilsvarende bestemmelse findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), som er implementeret i Danmark ved bekendtgørelse nr. 797 af 30. august 1994 om ikrafttræden af EF-direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, som ændret ved EF-direktiv om ændring af bl.a. EF-direktiv om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser.

Udbredelsen af mindre decentrale elforsyningsanlæg, som fx solcelleanlæg, har betydet, at mange forbrugere ønsker at blive tilsluttet forsyningsnettet for at levere elektricitet til nettet. Bestemmelsen, der som nævnt er fra 1977, har ikke haft til hensigt at regulere, hvilke krav virksomheder, der driver elforsyningsanlæg, kan stille til dem, der vil levere elektricitet til nettet. Det foreslås derfor, at bestemmelsen videreføres i forslagets § 11 med den præcisering, at bestemmelsen alene omfatter levering af elektricitet til slutbrugeren.

Til § 12

Det er i § 17, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel bestemt, at den, der driver et elforsyningsanlæg, skal erstatte den skade på person eller gods, som forvoldes af anlægget, medmindre det oplyses, at skadelidte selv forsætligt eller uagtsomt har hidført skaden, eller at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et elforsyningsanlæg kræver.

Der er tale om et erstatningsansvar efter en culpa-regel med omvendt bevisbyrde, idet den, der driver det pågældende elforsyningsanlæg, for at være fri for erstatningsansvar skal godtgøre, at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et elforsyningsanlæg kræver.

Ordlyden af den gældende lovs § 17, stk. 1, kan pege i retning af, at erstatningsansvaret bortfalder ved enhver uagtsomhed fra skadelidtes side. Imidlertid har domstolene fortolket denne bestemmelse således, at der sker en fordeling af skaden, hvis skadelidte har medvirket til skaden.

Det foreslås, at bestemmelsen med enkelte sproglige ændringer videreføres i *stk. 1*, dog med en præcisering i *stk. 2* af, at der i overensstemmelse med retspraksis efter den gældende lovs § 17, stk. 1, sker en fordeling af skaden, hvis skadelidte har medvirket til skaden.

I § 17, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det bestemt, at kan en skade skyldes flere elforsyningsanlæg, hæfter alle, der driver anlæg, for hvilke det ikke kan bevises, at skaden ikke kan være forårsaget af dem, solidarisk over for den skadelidte. De, der driver skadevoldende anlæg, hæfter i mangel af anden overenskomst, f.eks. i form af en forudgående aftale, indbyrdes lige for betaling af erstatning.

Det foreslås, at bestemmelsen med enkelte sproglige ændringer videreføres i *stk. 3*.

Til kapitel 4

Kontrol

Til § 13

I henhold til § 10, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel varetager Sikkerhedsstyrelsen kontrol og tilsyn med stærkstrømsanlæg og elmateriel for at sikre opfyldelsen af stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1* med et bredere anvendelsesområde, så der kan føres kontrol inden for hele lovens anvendelsesområde.

Kontrol skal forstås i en bred sammenhæng, hvorunder både tilsyn, markedskontrol og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både skrivebordskontrol og tilsyn ude på stedet. Tilsyn ude på stedet kan være på både offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

I henhold til § 13, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel skal ejere og brugere af stærkstrømsanlæg samt fabrikanter og forhandlere af elmateriel meddele alle oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen anser for nødvendige for udøvelsen af de tilsynsopgaver, der er omfattet af loven. I henhold til § 13, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven er forhandlere, producenter og importører af elektriske materiel forpligtede til at give alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om materiellet er lovligt. Der kan kræves, at der fremlægges overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation for materiel, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, lavspændingsdirektivet.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af hvilke oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med en kontrol, vil altid blive foretaget ud fra en proportionalitetsbetragtning.

Det er vigtigt af hensyn til Sikkerhedsstyrelsens kontrolopgaver, at styrelsen til enhver tid kan kræve dokumentation for, at et elektrisk anlæg, en elektrisk installation eller elektrisk materiel er udført i overensstemmelse med den valgte standard. Ydermere at oplysningspligten gælder for alle og i alle de tilfælde, hvor oplysningerne er nødvendige for Sikkerhedsstyrelsens kontrol.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lov nr. 442 af 9. juni 2004. Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det foreslås således i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter *stk. 1*.

I henhold til § 22, *stk. 2*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel må ingen, der varetager opgaver efter lovens kapitel 4, oplyse ejeren eller brugeren af en elinstallation om, hvorvidt et tilsynsbesøg sker som følge af en klage. Tilsvarende gælder i forbindelse med kontrol hos forhandlere eller producenter af elmateriel samt ved tilsyn på elforsyningsanlæg.

I lovens bemærkninger anføres, at bestemmelsen tager sigte på at sikre anonymitet ved indberetning af mulige ulovlige forhold.

I praksis anvendes den gældende § 22, *stk. 2*, til sikre alle anmeldere anonymitet, særligt virksomheder, der anmelder konkurrenter for overtrædelse af reglerne samt lejere, der anmelder farlige installationer i den lejede bolig, som udlejeren har ansvaret for. Der er i dag også mulighed for i medfør af offentlighedslovens kapitel 4 og forvaltningslovens kapitel 4 at beskytte lejere og andre anmeldere, hvor der er konkrete forhold, der kan begrunde, at en anmeldelse eller klage undtages fra aktindsigt, fx ved trussel fra udlejeren om, at lejemålet opsiges.

Danmark har i henhold til artikel 15, litra c i ILO konvention nr. 81 en forpligtelse til at beskytte arbejdstagere. Artiklen er udmøntet i arbejdsmiljølovens § 79, *stk. 2*, hvorefter Arbejdstilsynet ikke over for arbejdsgiveren eller andre må oplyse, at Arbejdstilsynet har modtaget en klage.

I bemærkningerne til § 22, *stk. 2*, i stærkstrømsloven er der ikke henvist til artikel 15, litra c, i ILO konvention nr. 81. Derimod blev der i folketingsåret 1979-80 fremsat forslag til en ny lov om elektriske stærkstrømsanlæg, L 114, som ikke blev vedtaget af Folketinget. Forslagets § 21 omhandlede tavshedspligt og havde følgende formulering:

”Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter kap. 2 og 3, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet tavshedspligt efter borgerlig straffelov § 152 og 264 b.

Stk. 2. En ansat i eltilsynet må ikke over for ejeren eller brugeren af en elektrisk installation oplyse, om et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.”

I bemærkningerne til § 21 i dette forslag til lov om elektriske stærkstrømsanlæg fra 1980 nævnes, at bestemmelsen er ny i stærkstrømsloven, men findes tilsvarende i arbejdsmiljølovens § 79.

Det vurderes på denne baggrund, at det er nødvendigt at sikre, at arbejdstagere også fremover anonymt kan anmelde ulovlige installationer og anlæg på deres arbejdsplads til Sikkerhedsstyrelsen.

Det foreslås herefter i *stk. 3*, at den, der udfører kontrol efter loven, ikke må oplyse arbejdsgiveren eller andre, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en klage fra en arbejdstager eller dennes repræsentant.

Efter forslaget skal bestemmelsen fremover udelukkende finde anvendelse i situationer, hvor en arbejdstager eller arbejdstagerens repræsentant anmelder arbejdsgiveren for ikke at overholde krav til elektriske installationer og elektriske anlæg, som er fastsat i medfør af loven.

Bestemmelsen har til formål at beskytte den ansatte mod repressalier, særligt afskedigelse fra arbejdsgiveren. Hvis anmelder har forladt sin ansættelse hos arbejdsgiveren, er anmelder således ikke længere omfattet af beskyttelseshensynet.

Det foreslås herefter i *stk. 3*, at den, der udfører kontrol efter loven, ikke må oplyse arbejdsgiveren eller andre om, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en klage fra en arbejdstager eller dennes repræsentant.

Til § 14

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen som udgangspunkt for risikobaseret kontrol kan foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens kontrolaktiviteter og oplysninger fra eleftersynsordningen. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom brandstatistikker fra Beredskabsstyrelsen samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende data om fx brandårsager samt oplysninger fra kontrolbesøg med fokus på teknisk vedligehold og risici.

I *stk. 2* foreslås det som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed i det omfang, det er af væsentlig betydning for kontrollen efter forslaget § 13, *stk. 1*.

Bestemmelsen vil give Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på at registersamkøre disse med de oplysninger, som allerede indgår i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel. Formålet hermed er at kvalificere en risikovurdering således, at Sikkerhedsstyrelsen bliver i stand til mere præcist at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger, der vil være mest effektive og proportionale på et givent område.

Det forudsættes, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. En samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed, herunder reglerne om sikkerhedsforanstaltninger og logning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 15

I henhold til § 13, *stk. 2*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel har Sikkerhedsstyrelsen mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid adgang til alle stærkstrømsanlæg samt alle lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes elmateriel.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1* med sproglige tilpasninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der sker en mindre udvidelse af bestemmelsen i forhold til den rækkevidde, den gældende bestemmelse om adgang uden retskendelse har. Baggrunden herfor er, at det ikke er muligt at opstille præcise lokaliteter for, hvor Sikkerhedsstyrelsen har behov for at kunne udøve myndighed. Det er derfor ikke begrænset til de stærkstrømsanlæg eller lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes elektrisk materiel, men udvidet til at omfatte alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Derimod er bestemmelsen indskrænket for den genstand, som styrelsen kan bruge bestemmelsen til. Det er således kun muligt for styrelsen at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for en kontrol. Det kan fx være en kontrol, hvor der skrives en rapport med de

konstaterede fejl. Det kan også være muligheden for at udtage et elektrisk produkt på et sted uden offentlig adgang. Det skal således være formålet med adgangen, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for kontrollen. Bestemmelsen kan anvendes på både proaktive kontrolopgaver, hvor Sikkerhedsstyrelsen har planlagt kontrolopgaven på forhånd og reaktive kontrolopgaver, som oftest sker efter en udefrakommende begivenhed, som fx en ulykke eller en anmeldelse.

Det er ikke en forudsætning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan få adgang efter bestemmelsen, at styrelsen har viden om, at der på stedet er farlige elektriske anlæg, elektriske installationer eller elektrisk materiel. For at styrelsen kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt at få adgang til steder, hvor styrelsen ikke på forhånd ved, at der er farlige anlæg, installationer eller materiel for på den måde at indsamle viden om, hvor der kan være farlige anlæg, installationer eller materiel og derigennem tilrette kontrollen så effektivt som muligt.

Om det er nødvendigt at få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter beror blandt andet på, om Sikkerhedsstyrelsen kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for en kontrol på anden måde. Fx hvis oplysningerne frivilligt indsendes eller kan indhentes på lokaliteter, der ikke kræver særlig adgang. Hvordan kontrollen udføres mest effektivt indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig. Der er her tale om en proportionalitetsafvejning.

Bestemmelsen gælder også for dem, som Sikkerhedsstyrelsen evt. bemyndiger til at udføre kontrol efter loven.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen bistand.

Til § 16

§ 11, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at påbyde en ejer eller en bruger af et stærkstrømsanlæg at lade foretage eftersyn af anlægget for egen bekostning, herunder at fastsætte en frist for udbedring af fejl eller mangler ved anlægget.

Når Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og har konstateret, at en installation eller et anlæg ikke lever op til kravene i stærkstrømsbekendtgørelsen, meddeler styrelsen påbud til ejeren eller brugeren om at rette op på de konstaterede uoverensstemmelser. Et sådant påbud meddeles med hjemmel i § 11, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel sammenholdt med lovens § 15.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at der fastsættes en bestemmelse, der alene giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at meddele påbud om at rette konstaterede fejl og mangler.

Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at meddele påbud om at foretage et eftersyn af installationen eller anlægget foreslås videreført i forslagets § 18.

Det foreslås herefter i § 16, at hvis et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation ikke opfylder krav i regler fastsat i medfør af loven, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde ejeren eller brugeren af anlægget eller installationen at udbedre de konstaterede fejl og mangler.

Til § 17

I henhold til § 11, stk. 2, 1. pkt., i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen nedlægge forbud mod brugen af et stærkstrømsanlæg, der ikke opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1*.

Hvis det er konstateret, at en installation eller et anlæg ikke overholder bestemmelser fastsat i stærkstrømsbekendtgørelsen, og overtrædelsen betyder, at der kan opstå fare for personer, husdyr eller ejendom, kan det være nødvendigt at forbyde fortsat brug. Sikkerhedsstyrelsen vil i sådanne situationer have behov for at kunne meddele et forbud mod brug af den pågældende installation eller det pågældende anlæg.

I henhold til § 11, stk. 2, 2. pkt., i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen lade elforsyningen til den pågældende installation afbryde eller give påbud til vedkommende elforsyningsvirksomhed om at foretage afbrydelse, såfremt styrelsen finder det nødvendigt for at sikre overholdelsen af forbuddet.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2* med enkelte sproglige tilpasninger. Begrebet elforsyningsvirksomhed erstattes af begrebet netvirksomhed for elforsyning, som er i overensstemmelse med det begreb, der i øvrigt anvendes i dag.

Hvis et forbud, der er meddelt efter forslagets § 17, stk. 1, ikke efterkommes, kan det have alvorlige konsekvenser. Det kan derfor være nødvendigt at få afbrudt elforsyningen til den pågældende elektriske installation eller det pågældende elektriske anlæg. Det vil især være nødvendigt i tilfælde, hvor den farlige installation eller det farlige anlæg er tilgængeligt for mange, fx installationer i vaskekældre eller installationer eller anlæg, der er offentligt tilgængelige. Sikkerhedsstyrelsen har derfor behov for at kunne lade elforsyningen afbryde eller at kunne give påbud til vedkommende netvirksomhed om at foretage afbrydelse.

Til § 18

I henhold til § 11, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen give påbud til en ejer eller en bruger af et stærkstrømsanlæg om på egen bekostning at lade foretage eftersyn af anlægget og kan herunder fastsætte en frist for udbedring af fejl og mangler ved anlægget.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets § 18.

Som nævnt i bemærkningerne til § 16 anvendes bestemmelsen § 11, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel til at meddele påbud til ejeren eller brugeren om at rette op på konstaterede uoverensstemmelser i en installation eller et anlæg. Da der i forslagets § 16 er foreslået en hjemmel til at meddele påbud i forbindelse med konstaterede uoverensstemmelser, er påbudsbestemmelsen i forslagets § 18 fremover ikke tænkt anvendt i forbindelse med konstaterede uoverensstemmelser. Derimod vil det være relevant at anvende påbudsbestemmelsen i forslagets § 18 i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at en installation eller et anlæg er farligt, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke selv har konstateret konkrete overtrædelser af stærkstrømsbekendtgørelsen. Det kan fx være i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har modtaget oplysninger, der tyder på, at en installation eller et anlæg ikke lever op til kravene i stærkstrømsbekendtgørelsen. Det kan også være i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har konstateret konkrete overtrædelser på en del af en installation eller et anlæg, men hvor styrelsen ikke har gennemgået resten af installationen eller anlægget, men alligevel har grund til at tro, at der kan være problemer med den øvrige del af installationen eller anlægget.

Sikkerhedsstyrelsen vil alene meddele påbud efter forslagets § 18, hvis Sikkerhedsstyrelsen ud fra en

risikovurdering af installationen eller anlægget og en vurdering ud fra en proportionalitetsbetragtning finder det nødvendigt af hensyn til sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom.

Til § 19

Det fremgår af § 13, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at der ved kontrollen kan udtages et eller flere eksemplarer til nærmere undersøgelse og eventuel prøvning. Materiellet kan udtages vederlagsfrit, og der udstedes kvittering for udtagne prøver.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk.1*.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at ændre på den praksis, som Sikkerhedsstyrelsen i dag følger. Der kan således udtages et eller flere eksemplarer alt efter behov. Det vil være god forvaltningsskik at kvittere for udtagne eksemplarer. Eksemplarer kan udtages både med henblik på, at Sikkerhedsstyrelsen selv foretager kontrol af materiellet, eller at Sikkerhedsstyrelsen sender materiellet til test på et eksternt laboratorium. Der skal til enhver tid være et formål med udtagelsen og en saglig grund til at udtage materiellet.

Udgangspunktet er, at det udtagne materiel ikke tilbageleveres til den erhvervsdrivende, og at det efter udtagning er Sikkerhedsstyrelsens ejendom. Sikkerhedsstyrelsen kan have behov for at gemme materiellet til brug som bevis i en eventuel retssag. Materiellet kan også være så beskadiget efter prøvning, at det bliver kasseret. Den erhvervsdrivende kan ved afslutning af sagen forespørge Sikkerhedsstyrelsen, om materiellet kan tilbageleveres. Den erhvervsdrivende kan ikke forvente, at tilbagelevering vil ske.

I henhold til § 14 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med tilsyn og kontrol. Denne bestemmelse er anvendt til at fastsætte krav om betaling af omkostninger i bekendtgørelse om administration af stærkstrømsloven. Det fremgår således af § 9, stk. 3, samt § 13, stk. 4, i bekendtgørelse om administration af stærkstrømsloven, at hvis der ved markedskontrollen findes elektrisk materiel, der er ulovligt, eller hvis der ikke er fremlagt den krævede dokumentation for, hvorledes sikkerhedskravene er opfyldt, er producenten, fabrikanten, importøren eller forhandleren forpligtet til at betale omkostninger ved kontrollen og en eventuel tilbagekaldelse. Omkostningerne omfatter både udgifter ved udtagning, laboratorieprøvning, andre direkte udgifter og et ekspeditionsgebyr.

Det foreslås at fremfor, at omkostningerne ved kontrollen altid kan overvæltes på producenten, fabrikanten, importøren eller forhandleren, når materiellet er farligt, kan dette fremover kun ske, når der er meddelt et påbud eller et forbud. Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der i udgangspunktet afholder omkostninger til eksterne tekniske undersøgelser, der skønnes nødvendige for afgørelsen af, om der skal foretages indgreb, og at omkostningerne herefter kan overvæltes på den, der får meddelt et påbud eller et forbud. Det foreslås derfor, at det kun er den, der får meddelt et påbud eller et forbud, der skal afholde omkostninger, mens omkostninger til eksterne tekniske undersøgelser, der ikke fører til en afgørelse om påbud eller forbud, dækkes af Sikkerhedsstyrelsen. Baggrunden herfor er at opnå en øget regelefterlevelse samt at ensrette reglerne med det generelle produktsikkerhedsområde samt fyrværkeriområdet, således at virksomheder behandles ens uanset hvilke regler, deres produkter er omfattet af.

Det foreslås herefter i *stk. 2*, at der kan foretages en teknisk undersøgelse af elektriske produkter udtaget i medfør af bestemmelsens *stk. 1*, og at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningerne ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som har fået meddelt et påbud eller et forbud.

Efter den foreslåede bestemmelse er det således ikke længere muligt at opkræve omkostninger for

udtagning, tilbagekaldelser, eller andre direkte omkostninger eller et ekspeditionsgebyr. Ligeledes vil det ikke være muligt at få omkostninger til tekniske undersøgelser refunderet, når der foretages frivillige foranstaltninger, eller når Sikkerhedsstyrelsen selv undersøger produktet.

Den foreslåede bestemmelse kan kun anvendes i forhold til elektrisk materiel.

Til § 20

I henhold til § 12, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen nedlægge forbud mod salg, udlevering, installation eller brug af elmateriel, der ikke opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1*.

Efter bestemmelsen kan Sikkerhedsstyrelsen forbyde salg, udlevering, installation eller brug af elektrisk materiel, der ud fra en risikovurdering er farligt, eller som ikke opfylder krav fastsat i medfør af loven.

Ved salg forstås salg fra fysiske butikker, internetbutikker, på markeder eller lignende med fortjeneste for øje. Ved udlevering forstås i modsætning til salg materiel, der ikke er solgt med fortjeneste for øje, men som fx er udleveret gratis. Ved installation forstås materiel, der allerede er installeret, eller som sælges med henblik på tilkobling til den faste installation.

Som ved den gældende lov kan en afgørelse, det vil sige forbud og påbud, rette sig mod enhver, og uanset om materiellet er solgt med fortjeneste for øje eller udleveret vederlagsfrit. Enhver skal forstås bredt og kan være både den, der oprindeligt har solgt materiellet, den, der har solgt brugt materiel videre, eller et auktionshus, der blot formidler kontakten. Der skelnes ikke mellem erhvervsdrivende og private, da det fx vil være relevant at kunne udstede et salgsforbud over for en erhvervsdrivende, mens det er mere relevant at udstede et brugsforbud over for en privat. Der kan også træffes samme afgørelse over for flere parter, hvis det findes nødvendigt.

I overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør der ikke bruges en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet, ligesom det altid vil være den, afgørelsen er truffet overfor, der skal betale de udgifter, der kan være i forbindelse med at efterkomme afgørelsen.

Det vil komme an på en individuel, konkret vurdering, om afgørelsen er efterkommet. Det er Sikkerhedsstyrelsen, som vurderer, om den erhvervsdrivende har gjort, hvad vedkommende kunne for at efterkomme afgørelsen. Her kan der fx lægges vægt på farligheden af materiellet, hvor mange, der er solgt, om salget er sket til kendte eller ukendte brugere, og på hvilken måde materiellet er trukket tilbage fra markedet eller tilbagekaldt fra brugeren.

Som udgangspunkt træffes afgørelsen skriftligt. Det kan dog i særlige tilfælde være nødvendigt at træffe afgørelsen ved besigtigelsen af materiellet. En mundtlig afgørelse truffet på stedet skal altid følges op af en skriftlig afgørelse, ligesom reglerne om partshøring skal iagttages.

I henhold til § 12, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde forhandlere af elmateriel at tilbagetage materiel omfattet af forbud samt at tilbagekalde sådant materiel.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2* med en sproglig tilpasning. Derudover foreslås det indført, at bestemmelsen omfatter destruktion af materiellet.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at påbyde, at det elektriske materiel, der er omfattet af et forbud, samtidig trækkes tilbage fra markedet. Det vil sige enhver foranstaltning med henblik på at forhindre, at farligt materiel eller materiel, der ikke lever op til gældende regler, distribueres, udstilles og tilbydes brugeren. Ligeledes er det muligt at påbyde, at elektrisk materiel tilbagekaldes fra brugeren. Med tilbagekaldelse forstås enhver foranstaltning med henblik på returnering af farligt materiel eller materiel, der ikke lever op til gældende regler, som tidligere har været leveret eller stillet til rådighed for brugeren. Den sidste og mest indgribende foranstaltning er muligheden for at påbyde destruktion af det elektriske materiel. Afgørelsen om destruktion kan have væsentlige økonomiske konsekvenser for den, påbuddet rettes imod, og vil derfor kun kunne begrundes, hvor ingen af de øvrige foranstaltninger vurderes at være tilstrækkelige. Der er her tale om en proportionalitetsafvejning.

Bestemmelsen forholder sig ikke til de køberetlige problemstillinger i forbindelse med returnering af farligt materiel eller materiel, der ikke lever op til gældende regler.

Det følger af § 14, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis Sikkerhedsstyrelsen skønner, at hensynet til brugernes sikkerhed kræver det, kan det bestemmes, at det pågældende materiel ikke længere må bruges. Styrelsen kan også bestemme, at sådant materiel skal frakobles og eventuelt demonteres, hvis det er fast installeret, og kan i den forbindelse pålægge autoriserede elinstallatørvirksomheder at demontere og tilbagetage fast installeret materiel.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at påbyde frakobling videreføres i *stk. 3*, hvor det foreslås fastsat, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud, jf. bestemmelsens stk. 1, frakobles.

Endvidere foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at pålægge en autoriseret elinstallatørvirksomhed at foretage frakobling videreføres i *stk. 4*, hvor det foreslås fastsat, at hvis påbud efter bestemmelsens stk. 3 ikke efterkommes, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde en autoriseret elinstallatørvirksomhed at frakoble det elektriske materiel, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningen til frakobling refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter bestemmelsens stk. 3.

Frakobling af fast installeret materiel, som fx en ovn, er autorisationskrævende arbejde, som skal udføres af en autoriseret elinstallatørvirksomhed. Hvis materiellet ikke er fast installeret, men er tilsluttet med en stikprop, er frakobling ikke autorisationskrævende og kan foretages af enhver.

Til § 21

Efter § 12, stk. 5, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel kan Sikkerhedsstyrelsen offentliggøre forbud og påbud. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Efter § 14, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven kan Sikkerhedsstyrelsen bestemme, at et forbud skal offentliggøres. Omkostningerne herved betales af første led i omsætningen i Danmark. Det kan også bestemmes, at der skal ske skiltning i butikker, udstillingsvinduer o.l. Efter § 14, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven kan Sikkerhedsstyrelsen beslutte selv at offentliggøre både forbud mod salg af ulovligt materiel, pligt til tilbagetagelse af materiel og forbud mod brug af materiel. Omkostningerne kan pålægges det led i omsætningen, som ellers skulle sørge for offentliggørelsen.

Muligheden for at oplyse offentligheden om faren ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, når der er meddelt et påbud eller et forbud, foreslås videreført i *stk. 1*.

Offentliggørelsen kan ske på flere måder, fx ved at lægge oplysningerne ud på internettet, oplyse via aviser eller andre medier.

Offentliggørelsen skal indeholde informationer, der er egnede til at identificere anlægget, installationen eller materiellet. Bestemmelsen giver hjemmel til offentliggørelse af alle nødvendige oplysninger til identifikation af anlægget, installationen eller materiellet.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved oplysning efter bestemmelsens *stk. 1* kan Sikkerhedsstyrelsen kun videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, hvis dette findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed.

Efter den foreslåede bestemmelse påhviler det Sikkerhedsstyrelsen at sikre, at de oplysninger, der har væsentlig økonomisk betydning for den pågældende virksomhed, og som derfor kan betegnes som forretningshemmeligheder, ikke viderebringes. Sikkerhedsstyrelsen har ved vurderingen af denne pligt til at høre den berørte virksomhed og herefter foretage en vurdering af på den ene side den økonomiske betydning for virksomheden og på den anden side forbrugernes sikkerhed. I de situationer, hvor det er nødvendigt af hensyn til at beskytte brugernes sikkerhed, vil oplysningerne dog kunne viderebringes, selv om de indeholder forretningshemmeligheder. Der vil være tale om helt særegne situationer, hvor de oplysninger, der ikke kan betegnes som forretningshemmeligheder, ikke vil være tilstrækkelige til at sikre offentligheden den information, der gør det muligt at undgå, at der opstår fare. Omvendt vil der ikke være tale om særegne situationer, når Sikkerhedsstyrelsen er positivt vidende om, at den berørte virksomhed allerede har afværget faren for alle berørte forbrugere.

Til § 22

I henhold til § 21, *stk. 1*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige statslige og kommunale myndigheder og efter anmodning bemyndige private foretagender og elforsyningsvirksomheder til at udføre de i kapitel 4 nævnte tilsyns- og kontrolopgaver, bistå styrelsen med gennemførelse af tilsyn og undersøgelse af stærkstrømsanlæg og give rådgivning og information om elsikkerhedsmæssige spørgsmål til elinstallatører og andre elfagfolk.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1* med enkelte sproglige tilpasninger. Begrebet elforsyningsvirksomhed erstattes af begrebet netvirksomhed for elforsyning, som er i overensstemmelse med det begreb, der i øvrigt anvendes i dag. Muligheden for at bemyndige andre til at give rådgivning og information om elsikkerhedsmæssige spørgsmål til elinstallatører og andre elfagfolk foreslås dog ikke videreført.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige andre myndigheder, private virksomheder og netvirksomheder for elforsyning til at udføre kontrolopgaver efter loven.

Bestemmelsen har tidligere været anvendt til at bemyndige private virksomheder til at foretage stikprøvevis kontrol af nye elinstallationer, også benævnt 10 % tilsyn. Tidligere har der været ført tilsyn med 10 % af alle nye installationer – deraf navnet 10 % tilsyn. Det vil også fremover være muligt for Sikkerhedsstyrelsen at bemyndige private virksomheder til at foretage kontrol med elinstallationer.

Det foreslås endvidere i *nr. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige andre myndigheder, private virksomheder og netvirksomheder for elforsyning til at bistå Sikkerhedsstyrelsen med gennemførelse af kontrol efter denne lov.

Sikkerhedsstyrelsen har tidligere anvendt hjemlen til at bemyndige en netvirksomhed for elforsyning eller et selvstændigt selskab oprettet som en del af fx Sydenergi til at varetage tilsyn med elinstallationer.

Det fremgår af stærkstrømslovens § 23, stk. 1, at økonomi- og erhvervsministeren i bestemmelser om tilsyn og kontrol med stærkstrømsanlæg og elmateriel, jf. § 6, nr. 2, kan foreskrive, at udførende myndigheder, private foretagender eller elforsyningsvirksomheder skal være akkrediteret til inspektion.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen i bemyndigelsen af myndigheder og virksomheder efter *stk. 1* kan stille krav om, at myndigheden eller virksomheden er akkrediteret til inspektion. Den pågældende myndighed eller virksomhed afholder omkostningerne i forbindelse med akkrediteringen.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven § 6, stk. 4, at når tilsynet overdrages til andre i henhold til *stk. 2-3*, er Sikkerhedsstyrelsen berettiget til at stille krav med hensyn til de pågældendes habilitet og de tilsynsførendes tekniske kvalifikationer.

Det vurderes at være rimeligt at åbne mulighed for, at Sikkerhedsstyrelsen ved bemyndigelse af en virksomhed også vil kunne stille krav om, at virksomheden tegner en ansvarsforsikring.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen i bemyndigelsen af myndigheder og virksomheder efter *stk. 1* kan stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring.

Det fremgår af stærkstrømslovens § 21, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige de i *stk. 2* nævnte myndigheder, foretagender og elforsyningsvirksomheder til at udstede påbud eller forbud.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 4*, hvorefter at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige de i *stk. 1* nævnte myndigheder og virksomheder til at udstede påbud eller forbud efter §§ 16-18 og 20.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i stærkstrømsloven, at myndigheder, private foretagender, elforsyningsvirksomheder og personer, der varetager opgaver efter reglerne i kapitlerne 3 og 4 og efter § 21, samt enhver, der yder bistand hertil, har tavshedspligt efter reglerne i straffelovens §§ 152-152 f.

Bestemmelsen foreslås videreført for så vidt angår myndigheder og virksomheder, som bemyndiges efter forslaget § 22, stk. 1.

Det foreslås herefter i *stk. 5*, at myndigheder og virksomheder, der er bemyndiget i henhold til *stk. 1*, har tavshedspligt efter reglerne i straffelovens §§ 152-152 f.

Til kapitel 5

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

Til § 23

Efter § 3 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel nedsætter ministeren et teknisk sikkerhedsråd, som rådgiver ministeren om fastsættelse af regler på sikkerhedsområdet, herunder om regler vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder styrelsens virksomhed vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Det foreslås at ændre det område, som Rådet skal rådgive inden for, ved at fokusere og afgrænse det til de af Sikkerhedsstyrelsens myndighedsområder, som kun er reguleret i dansk lovgivning. Det vil sige den del af el- og gasområdet, der er reguleret i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel og den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, hvor der er ikke er sket harmonisering i EU. Der er således tale om nationale regler, der har med den tekniske sikkerhed at gøre. På området for den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det elektriske anlæg, elektriske

installationer og elektrisk materiel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet). På området for den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det alle former for gasinstallationer, gasforsyningsanlæg og gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatdirektivet.

Den foreslåede fokusering af Rådet vil ikke ændre på den sædvanlige involvering af øvrige interessenter, idet Sikkerhedsstyrelsen fortsat vil have fokus på interessentinddragelse, fx i forbindelse med implementering af EU-regulering.

Det foreslås endvidere at ændre Rådets opgaveportefølje. I dag er Rådets opgave todelt. Opgaven består i både at rådgive i forbindelse med fastsættelsen af regler og rådgive Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed.

Erfaringerne har vist, at det er nyttigt at forelægge Rådet udkast til nye regler eller ændringer af regler udover den almindelige, offentlige høring. Denne opgave vil derfor fortsat være aktuel, og Sikkerhedsstyrelsen vil også fremover kunne høre Rådet forud for en offentlig høring. Ligesom det er tilfældet i dag, er Sikkerhedsstyrelsen dog ikke retligt forpligtet til at følge Rådets anbefalinger.

Derimod har det vist sig, at opgaven med at rådgive Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med varetagelse af styrelsens virksomhed, herunder i forbindelse med strategiarbejder, fastlæggelse af politikker, implementering af ny lovgivning, prioritering af indsatsområder samt større ledelsesmæssige beslutninger, ikke længere er aktuel. Et rådgivende råd bør ikke være en del af denne beslutningsproces, der udelukkende har betydning for Sikkerhedsstyrelsens interne procedurer. Særligt når én af sikkerhedsstyrelsens kerneopgaver er at overvåge elsikkerheden i Danmark. Det bør udelukkende være et anliggende mellem Sikkerhedsstyrelsen og erhvervs- og vækstministeren, som en del af det traditionelle over-underordningsforhold. Sikkerhedsstyrelsen bør derfor kun være styret af retningslinjer fra erhvervs- og vækstministeren. Sikkerhedsstyrelsen har behov for at kunne agere frit som myndighed uden at være bundet af Rådets indblanding i styrelsens daglige drift.

Det foreslås derfor, at Rådets opgave fremover vil være at holde sig orienteret og informeret om den el- og gassikkerhedstekniske udvikling i Danmark, så Sikkerhedsstyrelsen kan rådføre sig med Rådet, når der er behov. Heri ligger også, at Rådet ex officio kan informere Sikkerhedsstyrelsen om aktuelle emner, når Rådet anser dette for nødvendigt.

Til § 24

Efter § 4 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel består Det Tekniske Sikkerhedsråd af 11 medlemmer. Medlemmer, herunder formanden, udnævnes af ministeren, så rådet repræsenterer et alsidigt kendskab til myndighedsarbejde, teknisk sikkerhed samt virksomhed-, markeds- og forbrugerforhold. 8 af rådets medlemmer udnævnes efter indstilling fra organisationer med kendskab til og særlig interesse for regulering af teknisk sikkerhed.

Det foreslås at ændre Rådets sammensætning, så uddannelses- og rådgivningsverdenen i højere grad bliver repræsenteret, og så den bedste fagkundskab fra branchen er repræsenteret. Det ønskes med den foreslåede sammensætning at skabe en platform, hvor den teknologiske udvikling kan foregribes, og hvor vidensniveauet er højt.

Det foreslås derfor i *stk. 1* at fokusere Rådets medlemmer på de to kerneområder el og gas, så der vil være

mulighed for at øge fagligheden i Rådet ved inddragelse af repræsentanter fra uddannelses- og rådgivningsverdenen samt øge den strategiske indsigt i forhold til den teknologiske udvikling gennem repræsentanter fra branchen. Det vil betyde, at det foreslåede Råd for El- og Gasteknisk Sikkerhed i højere grad end i dag kan bidrage med faglig rådgivning og sparring omkring Sikkerhedsstyrelsens regelarbejde indenfor el- og gasteknisk sikkerhed og sikre, at Sikkerhedsstyrelsen i højere grad bliver i stand til at tilpasse reglerne løbende i overensstemmelse med den nyeste teknologiske udvikling.

Det foreslås, at Rådet fortsat sammensættes af 11 medlemmer.

Formandens rolle er vigtig. Formanden skal være upartisk og uafhængig af interessenterne fra branchen og skal have en faglig indsigt indenfor el- og gasteknisk sikkerhed. Formandens opgave vil blandt andet være at facilitere Rådets møder og at sikre opsamling af punkter til dagsorden for møderne.

Det foreslås, at formanden og 4 menige medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, der via deres viden og erfaring kan tilføre Rådet teknisk indsigt indenfor el- og gasteknisk sikkerhed. Derudover foreslås det, at 4 menige medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning indenfor de relevante brancheforeninger, der kan tilføre Rådet en strategisk tilgang til det el- og gastekniske marked, herunder til sikkerheden. Ved valget af de 4 branchemedlemmer kan der lægges vægt på, at brancheforeningen har en særlig tyngde og repræsenterer en stor mængde af virksomheder eller personer, at de er udførende inden for et af Rådets kompetenceområder. Det kan fx være Installatørernes Organisation TEKNIQ, der arbejder både lokalt, regionalt og på tværs af geografi eller faglig specialisering.

Endeligt foreslås det, at 1 menigt medlem med fokus på forbrugere udnævnes. Sikkerhedsstyrelsen vil være repræsenteret med 1 medlem.

Sikkerhedsstyrelsen varetager derudover sekretariatsrollen, som består i at udsende dagsorden, udarbejde referat og indkalde til møder.

Det foreslås, at medlemmerne sidder i Rådet i en 4-årig periode. Udtræder et medlem inden for perioden udpeger erhvervs- og vækstministeren i samarbejde med Sikkerhedsstyrelsen et nyt medlem for den resterende del af perioden.

I *stk. 2* foreslås det, at Rådet selv udarbejder sin forretningsorden og indsender den til godkendelse hos erhvervs- og vækstministeren som hidtil.

I *stk. 3* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen fortsætter som sekretariat for Rådet. Sekretariatet indkalder til møder, indsamler input til dagsorden fra medlemmerne og forestår det praktiske omkring møderne. Det er intentionen, at det fremover vil være medlemmerne, der i høj grad sætter dagsordenen.

Det foreslås, at det alene er formanden for det nye Råd, der kan modtage honorar for deltagelse i Rådet samt få rejseomkostninger dækket. Der lægges op til, at resten af medlemmerne i Rådet som hidtil hverken vil få honorar for deltagelse eller få omkostninger til transport dækket.

Alle udgifter i forbindelse med afholdelse af rådsmøder vil blive afholdt af Sikkerhedsstyrelsen.

Til kapitel 6

Ekspropriation

Til § 25

Efter § 18 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen, når almenvellet kræver det, tillade ekspropriation til anlæg for produktion, transmission og distribution af elektricitet. Selve ekspropriationsforretningerne udføres efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Ekspropriation kan efter bestemmelsen ske til nyanlæg, udvidelse og ændring af bestående elforsyningsanlæg, til sikring af et sådant anlægs fortsatte beståen, til nødvendige supplerende foranstaltninger samt af hensyn til udnyttelse, betjening, sikker funktion og hensigtsmæssig drift af anlæggene. Der kan være tale om produktionsanlæg, transformerstationer, omformerstationer, lagerpladser, affaldspladser samt over- og underjordiske ledningsanlæg med tilhørende master og andet tilbehør.

Sikkerhedsstyrelsen foretager i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om tilladelse efter § 18 i den gældende lov både en vurdering af anlæggets sikkerhedstekniske forhold og forholdet til almenvellet. Sikkerhedsstyrelsen tager i den forbindelse stilling til det konkrete valg af areal, det vil sige hvilke ejendomme respektive linjeføring og fremføringsmåde, der - inden for rammerne af den fysiske planlægning - skal foretrækkes til placering af anlægget.

For så vidt angår produktionsanlæg over 25 MW og transmissionsanlæg over 100 kV, som er godkendt af Energistyrelsen efter lov om elforsyning, og transmissionsanlæg, som er godkendt af Klima-, Energi- og Bygningsministeriet eller Energistyrelsen efter § 4 i lov om Energinet.dk, tager Sikkerhedsstyrelsen dog i almindelighed alene stilling til det konkrete valg af areal, men ikke til, om anlægget skal etableres. Det skyldes, at spørgsmålet om det pågældende anlægs almen nytte i disse tilfælde som udgangspunkt må anses for afklaret ved Energistylens eller Klima-, Energi- og Bygningsministeriets behandling.

I forhold til andre anlæg tager Sikkerhedsstyrelsen fuldt ud stilling til spørgsmålet om det pågældende anlægs almen nytte, herunder til om hensyn til almenvellet tilsiger, at anlægget skal etableres.

Efter at have givet tilladelse til ekspropriation fremsender Sikkerhedsstyrelsen sagens akter til transportministeren, som nedsætter ekspropriationskommissionerne.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i § 25, dog således, at bestemmelsen udvides til at omfatte ekspropriation til anlæg til oplagring af elektricitet, idet anlæg til oplagring af elektricitet indgår i det samlede elforsyningssystem sammen med anlæg for produktion, transmission og distribution af elektricitet. Der er derfor behov for også at kunne ekspropriere til anlæg til oplagring af elektricitet.

Til § 26

Det følger af § 19, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, at en virksomhed, der driver elforsyningsanlæg, med vedkommende rettighedshaver kan indgå aftale om at erhverve rettighed over fast ejendom med henblik på etablering af et elforsyningsanlæg.

Når der er enighed med pågældende rettighedshaver om rettigheds erhvervelsen til anlægget, afgøres erstatningsspørgsmål ved uenighed herom af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1*.

Det fremgår af § 19, stk. 2, i den gældende lov, at erstatningsfastsættelsen af hver af parterne ved begæring fremsat overfor opmanden inden 4 uger fra kendelsen kan indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2*.

Til kapitel 7

Administration

Til § 27

I henhold til § 8, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2012 i forbindelse med indførelse af regler om obligatorisk digital kommunikation.

Det er tanken, at bestemmelsens bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvoraf det vil fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Sikkerhedsstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Den udmøntende bekendtgørelse vil bl.a. indebære, at skriftlige henvendelser mv. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af styrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Samtidig vil meddelelser mv. til eller fra Sikkerhedsstyrelsen, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen mv. er tilgængelig digitalt for modtageren. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse mv. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Hvis oplysninger mv. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Ved henvendelser til Sikkerhedsstyrelsen kan styrelsen stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandling af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I den udmøntende bekendtgørelse kan der bl.a. fastsættes regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud og påbud mv., til virksomhedens, personens, ejerens eller brugerens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. I den udmøntende bekendtgørelse kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed mv. med hjemsted i udlandet, som

ikke kan få en dansk digital signatur. I forbindelse med sager om dispensation fra bestemmelserne i loven og ekspropriationssager modtages der ofte store mængder dokumentation samt store plantegninger eller kort. Dette materiale kræver særligt udstyr til at scanne og printe, og indsendelsen heraf vil derfor ikke umiddelbart kunne ske digitalt. Der vil derfor blive fastsat en fritagelse således, at indsendelse af dokumentation og tegningsmateriale mv., der kræver særligt udstyr at scanne og printe samt følgebrev, fortsat kan indsendes på papir.

Loven indeholder bestemmelser om kontrol hos virksomheder, personer, ejere og brugere. Kontrol kan udføres med eller uden retskendelse, ligesom den kan udføres efter forudgående anmeldelse eller uanmeldt. Sikkerhedsstyrelsen kan medbringe dokumenter, som forevises eller udleveres ved kontrollen hos virksomheder, personer, ejere eller brugere. Efter omstændighederne kan det være aktuelt at give påbud eller forbud på papir på stedet, ligesom det kan være aktuelt at få udleveret dokumenter eller elektrisk materiel fra virksomheder, personer, ejere eller brugere under kontrolbesøget. Et kontrolbesøg erstatter ikke kommunikation, der ellers ville være indsendt på papir og Sikkerhedsstyrelsens forevisning eller udlevering af dokumentation på stedet. Det samme gør sig gældende ved virksomheders, personers, ejeres eller brugeres udlevering af dokumenter eller elektrisk materiel under besøget eller ved virksomheders eller personers fremsendelse af elektrisk materiel til brug for kontrol. Kontrol vil derfor skulle foregå som vanligt. Da det anses for mindre bebyrdende for virksomheder og personer frivilligt at indsende elektrisk materiel til brug for kontrollen, frem for gennemførelse af egentligt kontrolbesøg, foregår en del af kontrollen i praksis på denne måde. Indsendelse af elektrisk materiel og eventuelt følgebrev på papir i forbindelse med kontrollen må anses som en vanlig del af kontrollen, ligesom Sikkerhedsstyrelsens fremsendelse af elektrisk materiel og følgebrev til eventuelle testlaboratorier.

Reglerne i loven vedrørende klageadgang finder ligeledes anvendelse i forhold til klager over afslag på fritagelse fra obligatorisk digital kommunikation.

Det forhold, at en virksomhed, en person, en ejer eller en bruger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en partsrepræsentant om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1*.

I henhold til § 8, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2*.

Det følger af § 8, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Ved adressaten for meddelelsen forstås modtageren af meddelelsen. For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den

pågældende virksomhed, fysiske person, ejer eller bruger, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Sikkerhedsstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, det vil sige når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed, en person, en ejer eller en bruger på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 3*.

Til § 28

I henhold til § 8 a i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter den gældende lov eller efter regler udstedt i medfør af den gældende lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bestemmelsen blev indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation på Erhvervs- og Vækstministeriets område.

Bestemmelsen foreslås videreført i § 28.

Til § 29

I henhold til § 8 b i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra elforsyningsvirksomheder eller bemyndigede i medfør af lovens § 21, stk. 1 og 2, om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Lovens § 8, stk. 2 og 3, og § 8 a finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der også kan fastsættes regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med de opgaver som varetages af elforsyningselskaber og bemyndigede i medfør af § 21, stk. 1 og 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

I henhold til § 21, stk. 1 og 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, kan ministeren bemyndige statslige og kommunale myndigheder eller efter anmodning private foretagender og elforsyningsvirksomheder til at udføre tilsyns- og kontrolopgaver efter lovens kapitel 4, bistå styrelsen med gennemførelse af tilsyn og undersøgelse af stærkstrømsanlæg samt give rådgivning og information om

elsikkerhedsmæssige spørgsmål til elinstallatører og andre elfagfolk. De pågældende kan også bemyndiges til at udstede påbud og forbud. De bemyndigede har ifølge § 13, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid adgang til stærkstrømsanlæg samt alle lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes elmateriel. Da de bemyndigede kan have adgang uden retskendelse og kan bemyndiges til at træffe afgørelser om forbud og påbud, vil der ofte være tale om myndighedsudøvelse, og de bemyndigede, der foretager myndighedsudøvelse, bliver derfor omfattet af kravene om obligatorisk digital kommunikation. Idet nogle opgaver, som varetages af bemyndigede, sendes i udbud, kan der være behov for at indsætte en overgangsordning.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets § 29. Dog erstattes begrebet elforsyningsvirksomhed af begrebet netvirksomhed for elforsyning, som er i overensstemmelse med det begreb, der i øvrigt anvendes i dag.

Til § 30

Bestemmelsens *stk. 1* er en videreførelse af § 23 b, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af loven, som indeholder krav til virksomheder, elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2008 for at sikre, at visse forskrifter og tekniske specifikationer inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort, som hidtil havde været undtaget fra kravet om indførelse i Lovtidende, også fremover kan undtages fra indførelse i Lovtidende.

Bestemmelserne gælder kun tekniske forskrifter og tekniske specifikationer, der næsten udelukkende retter sig mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

Bestemmelsens *stk. 2* er en videreførelse af § 23 b, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås.

Bestemmelsens *stk. 3* er en videreførelse af § 23 b, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Til kapitel 8

Finansiering

Til § 31

I den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det i § 25, stk. 1, fastsat, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på el-området dækkes af afgifter, som opkræves af de

systemansvarlige virksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1*.

Sikkerhedsstyrelsens opgaver på elområdet vil således fortsat være finansieret af blandt andet elafgifter.

I § 25, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det fastsat, at den systemansvarlige virksomhed opgør den forholdsvise fordeling af afgifterne efter stk. 1 på de indenlandske forbrugere. Fordelingen skal ske på ligeligt grundlag. Den elforsyningsvirksomhed, gennem hvis forsyningsnet forbrugerne modtager elektricitet, opkræver afgifterne og indbetaler beløbet til den systemansvarlige, som herefter indbetaler til Sikkerhedsstyrelsen.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i *stk. 2* med sproglige ændringer uden indholdsmæssige konsekvenser.

Ved systemansvarlig virksomhed forstås i overensstemmelse med lov om elforsyning, en virksomhed, der har det overordnede ansvar for at opretholde forsyningssikkerhed og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende elforsyningssystem. I dag er der kun én systemansvarlig virksomhed i Danmark (Energinet.dk), hvorfor bestemmelsen bringes i overensstemmelse hermed. Energinet.dk blev oprettet i 2005 efter fusion af blandt andet Elkraft System A/S og Eltra a.m.b.a., som indtil da var systemansvarlige virksomheder for henholdsvis Østdanmark og Vestdanmark.

Til kapitel 9

Klageadgang

Til § 32

I henhold til § 23 a, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel kan Sikkerhedsstyrelsens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1*.

Bestemmelsen afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til erhvervs- og vækstministeren. Den overvejende del af de afgørelser, som styrelsen træffer om elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, er af teknisk karakter og forudsætter betydelig teknisk indsigt på området, som det ikke kan forventes, at ministeriets departement er i besiddelse af. Det er derfor vurderingen, at ministeriets departement typisk ikke vil kunne foretage en realitetsbehandling af eventuelle klager.

Bestemmelsen afskærer ikke den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene.

I henhold til § 17, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven kan klager over afgørelser truffet af den, som Sikkerhedsstyrelsen har overdraget udførelsen af tilsyn eller markedskontrol, indbringes for Sikkerhedsstyrelsen. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgangen.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2*.

I henhold til § 17, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, er fristen for indgivelse af klage 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 3*.

Klagefristen regnes fra den dag, klagen er sendt til parten, og 4 uger frem. Fristen regnes i kalenderdage. Falder klagefristens udløb på en søn- og helligdag, anses klagen for at være fremkommet rettidigt den følgende hverdag.

I henhold til § 17, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven fritager klage ikke klageren for at efterkomme krav, påbud eller forbud, medmindre klageinstansen på begæring tillægger klagen opsættende virkning.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 4*.

Adressaten for afgørelsen kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om, at klagen tillægges opsættende virkning. Mens Sikkerhedsstyrelsen tager stilling til dette, kan adressaten af afgørelsen tillade sig at undlade at efterkomme afgørelsen, med mindre afgørelsen er udstedt for at imødekomme fare for sikkerheden og dette formål er åbenbart. Sikkerhedsstyrelsen skal behandle klagen hurtigt. Afslag på opsættende virkning kan påklages særskilt.

Sikkerhedsstyrelsen kan ved en sådan anmodning om opsættende virkning lægge vægt på, om afgørelsen indebærer følger, som er vanskelige at genoprette, såfremt afgørelsen ændres. Det kan på den anden side også tillægges vægt, om offentlige eller private interesser vil lide skade i perioden.

Til kapitel 10

Straffebestemmelser

Til § 33

I henhold til § 24, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel straffes med bøde den, der tilsidesætter vilkår for dispensationer i medfør af loven eller i henhold til bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1, nr. 1*.

I *stk. 1, nr. 2*, foreslås det som noget nyt, at den, der tilsidesætter oplysningspligten i forslagets § 13, stk. 2, straffes med bøde.

Når Sikkerhedsstyrelsen anmoder om oplysninger i henhold til forslagets § 13, stk. 2, er oplysningerne af væsentlig betydning for at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er derfor nødvendigt, at tilsidesættelse af oplysningspligten kan straffes med bøde af hensyn til den præventive effekt.

I henhold til § 24, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel straffes med bøde den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1, nr. 3*.

I henhold til § 24, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan ejeren eller brugeren af et stærkstrømsanlæg straffes med bøde, såfremt vedkommende ikke har sørget for, at anlægget opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Bestemmelsen begrænser forbrugernes incitament til at anmelde ulovlige installationer til Sikkerhedsstyrelsen. Bestemmelsen betyder også, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrol skal være opmærksom på, at ejeren af elinstallationen ikke inkriminerer sig selv ved at hjælpe Sikkerhedsstyrelsen med oplysninger om installationen.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen ikke videreføres. Det betyder, at ejeren eller brugeren efter forslaget ikke kan straffes alene for at have en ulovlig installation eller et ulovligt anlæg. Hvis Sikkerhedsstyrelsen konstaterer, at en installation eller et anlæg ikke lever op til kravene i stærkstrømsbekendtgørelsen, vil styrelsen kunne meddele et påbud til ejeren eller brugeren om få forholdene bragt i orden. Efter forslaget vil det fortsat være strafbelagt, såfremt ejeren eller brugeren ikke efterkommer et påbud fra Sikkerhedsstyrelsen, jf. forslagets § 33, stk. 1, nr. 3.

I henhold til § 24, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan ministeren i bestemmelser, der udstedes i medfør af loven, fastsætte straf af bøde for overtrædelse af regler i bestemmelserne.

Det foreslås i *stk. 2*, at det i regler fastsat i medfør af forslagets § 5 og § 7 kan fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at der ved udmåling af straffen efter bestemmelsens *stk. 1* og *2* skal lægges særlig vægt på, om overtrædelsen har frembragt en situation, hvor der kunne være opstået fare for personer, husdyr og ejendom.

Hensigten med bestemmelsen er en skærpelse af bødestrafen i de tilfælde, hvor en overtrædelse har betydet, at der kunne være opstået en farlig situation. Dette med henblik på at sikre bødernes præventive effekt.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 24, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Til § 35

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 24, stk. 4, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Forældelsesfristen for strafansvaret på 10 år blev fastsat i lov om elektriske stærkstrømsanlæg i 1967 samtidig med, at straffelovens regler om forældelse blev ændret. Straffelovrådet afgav i den forbindelse betænkning nr. 433/1966 om strafferetlig forældelse m.v. Det fremgår heraf, at det på visse områder er rigtigst at have specialregler, som fastlægger forældelsesfrister, der er længere end de almindelige frister efter straffeloven. Det drejer sig om områder, hvor lovovertrædelsernes opdagelse er forbundet med særlige vanskeligheder, og hvor det derfor af hensyn til retshåndhævelsens effektivitet er påkrævet også at kunne påtale og pådømme overtrædelser, der først opdages længere tid efter, at de er begået. Straffelovrådet foreslog en forældelsesfrist på 10 år i lov om elektriske stærkstrømsanlæg på baggrund af erfaringer fra 29 brandsager med oplysning om overtrædelse af reglementet indhentet hos

Elektricitetsrådet.

Til kapitel 11

Ikrafttrædelse, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Til § 36

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den xx.xx.xxxx.

I *stk. 2* foreslås det at ophæve den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003.

Til § 37

Det foreslås, at regler udstedt i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Ændringer i anden lovgivning

Til § 38

Det foreslås at ophæve § 6 a i den gældende lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 23-24 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Til § 39

Det foreslås at ændre § 21 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 23-24 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Til § 40

Det foreslås at ophæve § 31 i den gældende lov om produktsikkerhed, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 23-24 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Til § 41

Det foreslås at ophæve § 4, stk. 5, i den gældende lov om erhvervsfremme, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 23-24 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Til § 42

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.

Lovforslagets ændringer sammenholdt med gældende lovgivning

Gældende formulering

Lovforslaget

Ændringer i anden lovgivning

§ 37. I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 363 af 9. april 2013, som ændret ved lov nr. 267 af 25. marts 2014, foretages følgende ændring:

§ 6 a. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver erhvervs- og vækstministeren om regler vedrørende produktsikkerhed ved fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Rådet rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder på det ovennævnte område.

1. § 6 a ophæves.

§ 38. I lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

§ 21. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om regler vedrørende sikkerhed ved gasmateriel, -anlæg og -installationer samt vedrørende autorisation og godkendelse af virksomheder, der arbejder inden for gas-, vand- og afløbsområdet. Rådet rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder på de ovennævnte områder.

1. § 21 affattes således:

»**§ 21.** Rådet for el- og gassikkerhed, som nedsættes i henhold til kapitel 6 i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, kan rådgive erhvervs- og vækstministeren om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.«

§ 39. I lov om produktsikkerhed, jf. lov nr. 1262 af 16. december 2009 som ændret ved § 53 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 31. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som er nedsat i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelsen af administrative regler vedrørende produktsikkerhed inden for Sikkerhedsstyrelsens område. Rådet rådgiver endvidere styrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed på produktsikkerhedsområdet.

1. § 31 ophæves.

§ 40. I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1715 af 16. december 2010, som senest ændret ved lov nr. 313 af 29. marts 2014, foretages følgende ændring:

§ 4. (...)

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

Stk. 4. (...)

Stk. 5. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelse af regler vedrørende metrologi og akkreditering. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed på metrologi- og akkrediteringsområdet.

1. § 4, stk. 5, ophæves.